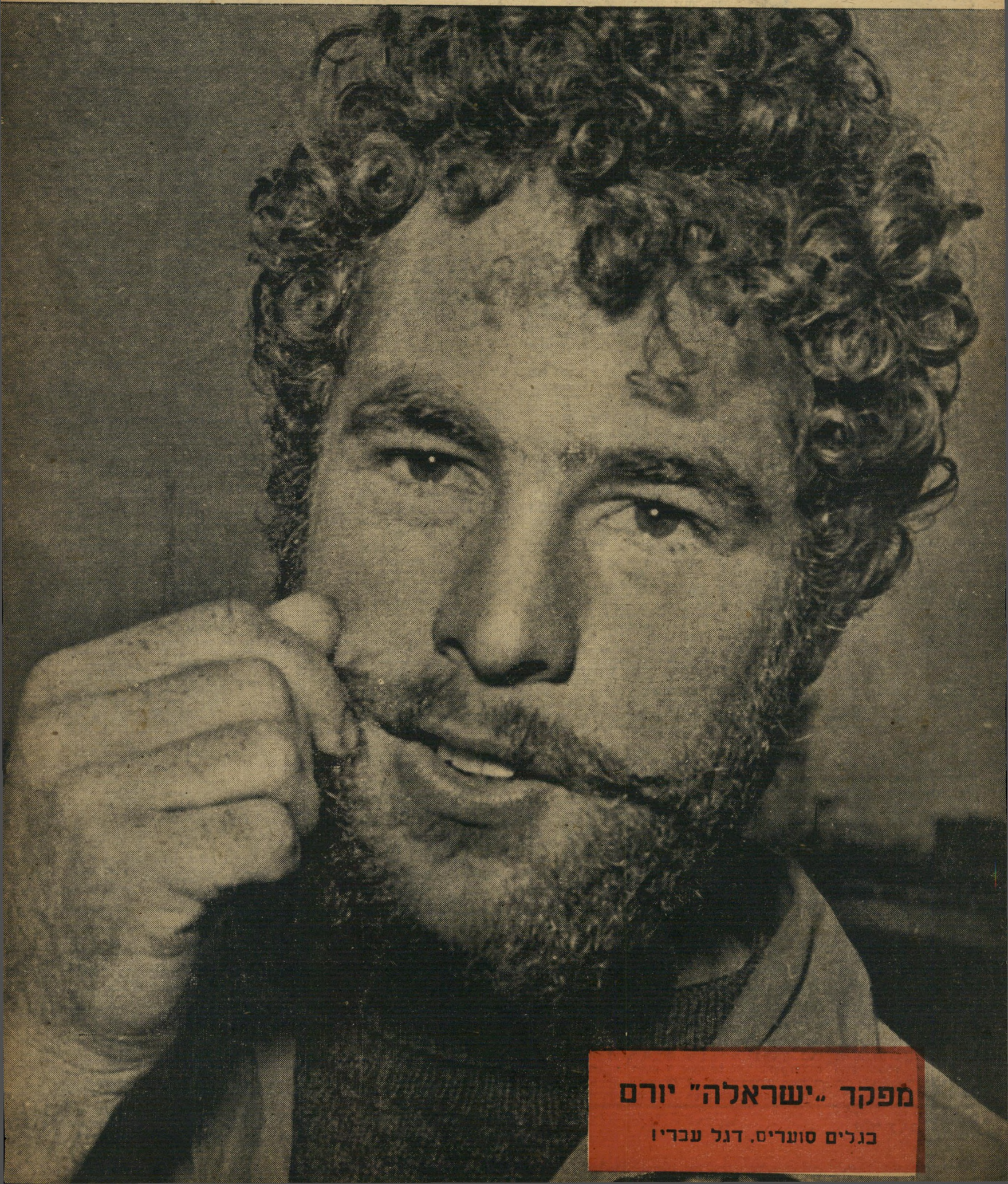

בני נחום - בני משוא פנים

הזה

העולם

השבועון המצויר לאינפורמציה

מפקד "ישראלה" יורם

בגלים סוערים. דגל עבריו

במת עורכי העולם הזה

עורכת

קבלת פנים חגיגית לצוות ישראל

שתתקיים באולם קולנוע מוגרבי, בתל-אביב, ביום הששי, 15.1.54, שעה 8.30

ה פ ו ת ח י מ

אורי אבנרי
חברי צוות ישראל יספרו על מסעם

כרטיסים במחיר 500 פרוטה להשיג במערכת "העולם הזה", רחוב גליקסון 8, תל-אביב, בכל שעות היום
בתנאי להלבשת גברים. "אדם", רחוב אלנבי 40 תל-אביב

21.2

מאז נתנו לרועי לסתוח את מדור ההתבטויות, כולי אכול (כמון) סקרנות לקרוא את התשובות. המתקבלות לפניות הצעירים והצעירות. הייתי בטוח שיש כאן אוצר בלום של חומר לחקר הדור הצעיר, נטיותיו ומאוזניו. אודה שלא פעם גבר בי הפיתוי לפתוח כמה מכתבים. אולם מדי פעם עמדו רותי ומצמוצי נגד הפיתוי. היתה להם הדעה ה"קדומה" שאין פותחים מכתבים פרטיים. "לב" סוף מצאתי מוצא אחר: הרשתי לעצמי לע" שות מעשה רמיה, לפרסם במדור פניה כ" זבת. וזו לשונה:

אחת מאלה היא בלונדית (841/78) בעלת שתי נטיות. האחת (קלה) לגינג'יות, השניה (מסוכנת) להרפתקות. חוץ מזה יש לה גם, לדעתה, כל המעלות הרגילות, כולל עניינים כחולות וכו'. בחור (שא) יש לו דעה טובה על עצמו, וכו'. איננו ביישן, ג' יודע לספר טפורים יפים — נחנץ. האביר הנדון מתבקש לבוא ולנמק במכתבו, מדוע הוא צריך לה" כיר בחורה כמוני דווקא דרך מדור זה. רצויה גם תגובה, גילג, השכלות, שטחי התי עניינות וכו'. אינם פרטים חסרי חשיבות.

ציפיתי בקוצר רוח לתשובות. אך נראה שכותב המשיכה שלי, אפילו בחרמה של בחר רה דמיונית, מוגבל ביותר. בה בשעה שחריים רגילים לקבל כמה עשרות מכתבים, היה יכולי דל, לא הגיע אפילו לתריסר אחד. אני מקוה שהחברים לא יכעסו עלי אם אפרסם את מכתביהם, כמובן בלי שמות.

הנה מכתב מספר 1:

שלום רב לך, גינג'ית המודה. במקרה ראיתי את המדורקה בהעולם הזה וכו' תיאור המרהיב והנשגב אמרה לי כי את מו"ר ערד לי. את דורשת לדעת מדוע אני מתכתב אתך ולא עם אחת, אומר לך: מאז ומתמיד יש לי חולשה כללוגית וגינג'ית ויחידה כשענייה נתכלת השמים ומזכירות לי את הים המעורר עננועים. את כותבת שאת אוהבת הרפתקאות, אני שמח לזה היות ואני עצמי עברתי כבר את הארץ לאורכה ולרוחבה, מאילת ועד מטולה, ו" אינני נרתע מאף מעשה, שיש בו מההרפתקאות (כמובן) בלי זריקת פצצות.

ועכשיו אנש לצד המעשי שבכרד. אני אתן לך את תאורי כלי תמונה. הנני בחור בניו 23, גובה 1.75 מטר, עינים חומות, שער שחור, מבנה גוף בינוני, השכלה חמישית נמסיה, ממשתתפי מלחמת השחרור 1948-1950. אקוה שתמצאני, ראוי להכתוב אתך ולאחר זאת אף להפגש אתך. כתבי לי את נילך ואת מקום מגוריך, אם זה אינו כנדר סוד. בתקנה לירידות.

מכתב מס' 2:

ובכן גינג'ית, נלמה לספר שאת בלוגיניתי? הרי יודעים את האמת) — רוצה בחור עם דעה טובה. על עצמו ושנופה על כך אינו בישן ונופה עוד (לכל הצרות הללו) גם שידע לספר ספורים (למני השנה) אז למה נזכרת רק כשיושני הרי אחד כזה חי וקיים משך 19 שנים כבר (מספיק). נכון, קשה קצת להסדר אתו — נאמתן פנורא (שיושני בלעו), עוקצני (אבל כל כך — אבל

מכתבים

החירות, כאן מכים

אלכס זה הולך בקבלות, אני רואה. בקושי הספיקם לחזור מבית החולים וכבר מאיימים עליהם כס מחדש (העולם הזה 846) מה רוצים מכס... יצחק מורח, תל-אביב
בטוחני ש, ארבעת החברים" שטיפלו בכס הפכו לקוראים קבועים של העולם הזה. מאחר שנועשו סקרנים במיוחד לקרוא את התשובות על פניו עבודתם. נוסף לכך אפשר לשער שלכם התרבר, אחרי ששכחו עליכם את כל הכנס ולכשיגיע הזמן לטפל בכס שוב, בעוד שנה, במדור הכתוב, לא יהיה להם הלב המתאים לפעול. ואולי דווקא חיסר: המיזון המוצא האחרון יתן להם דם לחזור על התרגיל (אם כי כוונתי אציה קלה, בכדי למנוע שקמוס). אי לואת הצעתי היא שהמועדים

ההתנגדות הרחנית המעיקה על כל הצעירים כי ארץ...

אלהו לוי, חדרה

עצתי לאותם צעירים שאינם מוצאים דבר לע" שותו בארץ המקומיים למצוא את ה"דבר" כפרים או בניויהוק: ויאלו לא ויסיירו תחילה בארצם הקטנה, בנב, וימצאו כי עדיין רחבה היא דיהה עבודה, ויזכרו: עוד ישנם רבים אחרים אשר דרכם נהירה להם, כמו אליעזר חזן המנוח (העולם הזה 845), שקבע כי הטיפה בשחקי ישראל אינה נופלת בקסמה מטיפה בשמי אמריקה.

גבי כרדו, חיפה

...טבריה עיר קטנה היא, כשהחברה וואלים כי ערבים מכתים להרוג את הזמן הם נוהרים כולם לרחוב מסכנה ליד אחד מבתי הקולנוע. מספטים ומכילים ער חצות וחוזרים הביתה כשכפיהם טעם תפל... הנעתי למסכנה האיומה ביותר: מוטב להשאר בבית, לכרוס ספר ולהאזין לתוכנית כי רדיו, מאשר לצאת להכרה.

זאב צנגהר, טבריה

"נוער הזהב" אינו ריק ופוחז כפי שרגילים ל" חשוב עליו. רובו מורכב מנוער ולמד בבתי-ספר תיכוניים והמחלק את זמנו בין הספר והחידור. בזמן הקצר שנוהר לו אחרי נמר הלימודים מרבה הוא לעסוק בפעולות ספורטיות ושוקד על התי פתוחו ככל השטחים.

אבי סמואל, תל-אביב

מספר חברים וחברות דרוש להשלמת מסגרת חברתית מנוכשת, החושבת לצאת להתשובות תור הרשמי מספר (צורת ההתיישבות אינה ידועה עדיין). לשם כך עליהם להיות ילדי 1932 ומטה, בריאים בנפשו ובגופו, בלתי מפלגתיים. רצויים חיליים משותפים. על המועמדים לפנות לת.ד. 8047, יפו, עבור "קבוצה".

קורא קבוע

מדיניות ומטמון

הכתבה על חששת הספרותנים המצריים שעברו את הניבול (העולם הזה 846) היתה מעניינת מאוד. כל דבר הנוגע לפוליטיקה ושירות עם ערבים מעניין. אך המעניין ביותר היה, כמובן, תוכן דבריהם. הייתי נשבע שהם קוראים מושבעים של העולם הזה...

יהודה לבנון, ירושלים

כאחד העוקב בהתמדה אחר התפתחות הדיסנים היהודיים-ערביים מאז ועד עתה, נולדת את מנותח המחשבה כי, כשם שהמוני הערבים שולמו בדמם ובחיותם את מחיר מדיניותם האנטי-יהודית ה" אוהית והריאקציונית של מנהיגיהם הם, עלולים המוני היהודים לשלם תשלום דומה בעד המדיניות האנטי-ערבית המטומטמת והריאקציונית של המנהיגים "שלנו".

אהרון כהן, שער-העמקים

מה נכתב?

התפארת לקרא ככתבתכם על מלכאל גרני ועל (העולם הזה 845) את דבריו על עור המסכת הכללי של משמרת ישראל, עמוס בגרונדיו. הם ברקמת את הדברים לפני שפירסמם האשמה הם המורה?

אלתנ רפפורט, תל-אביב

העולם הזה לא הזהנה עם תוכן הדברים. אדרבא, הדברים הובאו כדוגמה להאשמות בלתי-מבוססות שמלכאל גרניוולד נוהג לה" פיע על אישים שונים בעלונ.

המפכה האיטלקית

צילום השער של סילבאנה ספסניני (העולם הזה 845) היה דווקא לא רע. חבל רק שהחוככה האיטלקית הנחמדה לא שמעה על המשפט "הישראלי הנפוק: 'כלי ירייה' בבקשה".

דוד חלפון, ירושלים

אשכולות הנפס (הנמשל משרי השירים) של ספסניני הן הוכחה שהעולם הזה יש דם, עם מספרנים מסויים. התמונה היא היות, תוספת ו" משכנעת. חבל שהדור לא הספיק לחלוץ אותה בשלמותה... לא איכפת לי מה יאמרו אחרים — אני על כל פנים נהניתי מאוד.

ראובן ברוך, חולון

כאשר ראיתי את השער — נדהמתי. אינני דמי — להיפך: אני אתאיסט מושבע. אבל אחרי שראיתי את הממנה חשבוני שנקלעתי לרפת או למשהו דומה...

עובד גושן, עתלית

אני שונא נשים. רחוק מזה. אך כלום יש למלא דמי שלמים בחמור מופשט שכזה, במקום לרוש בחינה האלחית?

א. עגנון, תל-אביב

התשובה אינה כה פשוטה. אני מציע סיסמא למהפכה האיטלקית: "זהה

בהתאם להבטחתה. לש- פר את האיכות הפכנית של העיתון כהתאם ל- עניית התפוצה, ישמחה מערכת. העולם הזה ל- הודיע כי החל מן השבוע הבא יופיע העיתון עם

שער חדש

על ניר משובח

הגליון הבא יכיל, בין השאר —

50 שניות באויר!"

סיפורו של חבר המערכת שהשתתף בעצמו בצני- חה של יחידת צנחנים וצילם את התמונות ה- ראשונות שצולמו אי-פעם בישראל תוך כדי צניחה.

מולין רוג' - כיום

הרפורטג'ה המצולמת של מקסים סלומון, שעבר ב- מועדוני הלידה של פאריס.

שלום עם ערב

הקטע הראשון של ה- ראיון המיוחד אשר ניתן על-ידי פרופסור מרטין כוכר לפרד הראשי של "העולם הזה" והפליטון האחרון של

ילי גלילי

מלא ללא מאמץ, וכו'. מה דעתכם? מ. ב. ש. ירושלים

... וכו'.

האם זוהי הדרך לחינוך הנוער הארצישראלי? השיבו לעתון צורה אנושית...

יאר, שריד

בזמן אחרון הנכם מקדישים חלק נכבד לתמונות ומאמרים על אנשים קטנים. כנון וכוכבת קולנוע, המעניינת יותר את דעת הקהל כנע, מאשר האנשים הגדולים. המעשקים בחייו בכדור ענול. תמיד דגלתי בדרך זו. המשיכו בה! עמנואל אלנקוה, מבריה

הרוכס המכנס

בכתבה על סילי, דוכס אדינבורג (העולם הזה 845) כתבתם: "כנעל למלכה, אין לרוכס מה לעשות".

רבותי, אני מתפלא עליכם...

ש. לץ, רמת-גן

ואנו על הדוכס.

הסנסציה האחרונה

הנני איכיוולוניס חובבים. בצאתנו לפני שבוע לחולות ראשון. לציון, נתקלנו בחרסים. לאחר חפירה, נתגלה קוף עתיק ובלה, שנכתב בכתב היהודי. פנתנו את הכתוב והרי מה שנילנו: פיס במספר, פיס לבניו, פיס הכפר, פיס תפוח, פיס הופך קרפיון לדג מלוח, פיס למקויו, פיס לצינן, פיס הוסד עשיר לכצו, פיס במי, פיס באש, פיס הוסד חכם לטיפוש, פיס בכפר, פיס בעיר, פיס הוסד חמור לראש עיר.

שלושה ארכיוולוגים, תל-אביב

פיס ברחוב, פיס בחצר, פיס הופך ארכי- אולוז למשורר.

העולם הבא

השבועון המצוייר לאינטרנציה

פסקו השבוע

(להקמת הממשלה החדשה) מוסב מאוחר, מאשר ל- עולם לא.

תכנית כלכלית חדשה

מדינת ישראל תקבל הלי- ואה בסך 100 מיליון דולאר מממשלת אמריקה. בתיווכו של מלך הפלאפל סעדיה פיקלשטיין, שקבל 50% החוב יכוסה על-ידי הלאוה מטעם החברה האלבאנית ל- מברשות שיניים בע"מ, ב- תיווכו של רביטוראי (מי) חסלס באמצעותה את החוב

לואים) ישכר טלפון: 114.035.750 דולאר, כי

עם קומיסיון של 1.5% מל- בד הוצאות אש"ל. חוב זה יירכש על-ידי ארגון דייני הסרדינים באיסלנד (בע"מ).

בשיתוף עם החברה האסקי- מוסית למכירת עורות דו- בים לבנים. האופציה לעיס-

קה זו עם קומיסיון של 7% תימסר לה"ה פייבל שווארץ,

בעל מסעדה כשרה ברחוב מלך בריג, וזליג מרקר,

ביץ, תורם חתיק לקרן ה- קיימת. ה"ה שווארץ ומרקר,

ביץ ישתפו את ה" יואל עז-

יון, שתתפטר לא ממנו של מפעל

הגליה שלו. הגיל ייסדו

חברת מניות בשם חובות

ציון בע"מ. הממשלה, בשי-

תוף עם סולל בונה, תרכוש

את מניות החברה הזאת ו-

חסלס באמצעותה את החוב

היה היה איש מתבור

על שינוי התותבות — יום

שחור

בטעות התיישב

וקפץ מכאב:

"אוי !!! נשכתי עצמי מ"

אחר

ישראל אנה חזרה

(ראה שער)

על סיפוני האניות עמדו דמויות אפורות, ניפנפו בידים, שרקו וצעקו; פה ושם השמיעה סירת-גורר צפירות ברכה צרודות; קבוצה של פרחי ימאים הצטופפה ליד המגדל, הסתכלה בפה פעור בסירה הקטנה שגלשה באיטיות על פני המים הרדודים של נמל חיפה, בכיוון לרציף הראשי. היתה זאת ישראלה, שחזרה לנמל הבית.

שעה קודם לכן, הודיע מגדל התצפית של הנמל כי סירת מיפרשים קטנה מתקרבת מדרום. מיד רצו הקרובים והעתונאים שבאו לקבל את פני הסירה אל המגדל, לראות את המיפרשים שנעלמו לאחרונה לפני ששה חודשים, כשהפליגו מנמל תל-אביב.

איש מבין האנשים שנכחו בשעת ההפלגה לא חשב שיראה את הסירה כעבור זמן כה קצר. לפי התוכנית, היתה הסירה הקטנה צריכה להפליג לאורך חופי הים התיכון ומשם לדרת לאורך אפריקה המערבית. עד לדרום אפריקה. שם עמדו להחליט על צעדם הבא: חזרה לאורך החוף המזרחי ומיפרץ אילת או מערבה, על פני האוקיינוס האטלנטי, לאמריקה. אך הגלים והרוח קבעו אחרת. ששת הצי עירים, שיצאו עם הסירה, קיפו להפליג בים פחות או יותר שקט עד צפון אפריקה להגיע לשם במהירות וללא תקלות. אולם אך התרחקו מחופי הארץ, נקלעו לתוך סערה; המנוע התקלקל, המיפרש הראשי נקרע.

ממתקים לכל דיכפין

בעת ההפלגה, היו בקופת הסירה 600 דולר, שהוקצבו עלידי האוצר, תמורת לירות ישראליות. במחסן הקטן היו מונחים מצרכי מזון לחודש ימים. הכסף היה צריך להספיק לרוב ההוצאות השוטפות עד דרום אפריקה, את החסר חשבו הששה להשיג עלידי עבד דות שונות בנמלים בדרך. אל הקהילות היהודיות לא חשבו לפנות כלל לשם קבלת סיוע כלשהו. להיפך: בתא הקטן היו מונחות חבילות שי מיוחדות של ממתקים מ"תוצרת הארץ, מיועדות ליהודים בדרך. בכל מקום שהגיעה אליו, היתה הסירה הקטנה מאורע בחיי הקהילה היהודית. לעתים קרובות היתה התעניינות של הלא-יהודים גדולה מזו של היהודים.

במרסיי, שעה שאנשי הצוות אירחו כמה יהודים מקומיים, נסבה השיחה על ההרפתקאות שעברו עליהם מאז עזבו את תל-אביב. תוך כדי כך התברר לאורחים כי המיפרשים שוב לא היו מסוגלים לעמוד כי סערה. הם הציעו להחליפם במיפרשים חדשים, כמתנה. הבחורים, שהונס גידול ב"מהירות גדולה מן המשווערת, קיבלו את המתנה בשמחה. על תרניהם הועלתה מערכת מיפרשים חדשים, מבהיקים בלובנס. בראשם

המלח חזר הביתה. לקראת ישראלה יצאו ארבע סירות של הנמל. בצילום מימין: סירה שהביאה קרובים וידידים, חגה מסביב לישראלה, הממתינה לאישור תעודותיה. למטה: שלמה ליצקי מקבל את חלקו משתי אחיותיו.

מסע "ישראלה" לא תוכנן כמיבצע היסטורי; דברים גדולים יותר נעשו על פני המים. אנשי "קונטיקי" חצו את האוקיינוס על רפסודה פרימיטיבית, אלן בומבארד הצרפתי חצה אותו לבדו, על סירת הצלה קטנה. אולם אף סירה ישראלית קטנה לא נראתה עד כה יותר רחוק מאשר באי רודוס. על ישראל, למרות אניותיה הגדולות, עוד סגר הים כחומה. "ישראלה" יצאה לפרוץ חומה זו, והיא הצליחה. על סירה זעירה חצו ארבעה צעירים את כל הים התיכון, עברו את הדרך שקודמיהם הם הצידיונים עברו אותה לפני אלפי שנים לקרתגוס וג'ברלטר. אולם הטבע וחוסר ההכנה לרוח ההרפתקה בציבור היהודי, אילצו אותם להפסיק את מסעם לפני סופו, למרות העזרה שגויסה למענם על-ידי "העולם הזה" בישראל. בכל זאת הצליחו להניח את היסוד למסורת גדולה. אחריהם בוודאי יצאו צעירים נועזים אחרים, בסירות אמיצות אחרות לכבוש ימים "ישראלה" תהיה שמורה זכות חלוצים.

בלט מיפרש אדום קטן, שהישוה לסירה
הופעה שובבה והרפתקנית.

האיכו על גבי הסירה

בינתיים עבר הפיקוד לידי יורם פרידמן.
מקס גלזר, שפיקד על הסירה עד גנואה,
קיבל מברק שאשתו, שהיתה באנגליה, חלחה
והוא יצא אליה. ההחלטה למנות את יורם
למפקד נחקבלה פה אחד למרות היותו הצ'י
עיר (22) שבחבורה. לזכותו עמדו ארבע
שנים בבית הספר הימי של חיפה, שירות
בחיל הים ומספר הפלגות באניות סחר ישר
ראליות, בהן הגיע לדרגת קצין שלישי.
ליוורם, יליד פרס חנה, היו כל הסיכויים
להיות איכר טוב, כמו אביו — לולא התערב
ביתו של חבר. חבר זה, שגמר את בית הספר
העממי במושבה שנה לפני יורם, סיפר לו
כמה טובים היו החודשים בבית הספר הימי
בחיפה. יורם החליט להיות ימאי.

משך החודשים הארוכים של הפלגת ישר
ראלה, כשהרות יללה בין המיפרשים והחבר
ליים, נזכרו יורם וחבריו לא פעם בארבע
השנים שבילה יורם בבית הספר הימי. כי
שם רכש את הידיעות שחסרו לחבריו הוותיקי
קים ממנו, איך לשלוט על סירת מיפרשים
קטנה. כי למרות שבין אנשי ישראל היו
ימאים אחרים בעלי חזק רב, הצטמצם נס'
יוגם לאניות בנות אלפי טונות.

סירה או צוללת?

ההפסקה הארוכה הראשונה במסע באה
בברצלונה, ספרד. חובב רדיו לא יהודי, אחד
האנשים העשירים ביותר בעיר, התחבר אליהם.
הם עשה את הכל להוכיח להם כי ברצלונה
היא העיר היפה ביותר בעולם. הבחורים,
שלא היתה בכיסם כמעט פוטא אחת, חיל

כמו פיראטים. לפני ששה חודשים נראו
שלמה לויצקי ושלמה מנוחין (ימין) כמו
רבבות בחורים אחרים בישראל. כאשר חזרו
ממסעם, דמו לפיראטים ההרפתקנים. למטה:
מראה הסירה. שעה שקרבה לנמל חיפה.

ברצלונה

אנשי ישראלה במרחמת-שוורים (מסומנים
בחצים) אדיה הוזמנו על-ידי מעריצים ספרדיים.

הקרב התחיל. לישראלים זוהי חוויה אדירה,
מרתקת יותר מכל דבר שראו עד כה במסעם.

אחרי הקרב. החלק שאין רואים בקודנוע — עובדי
הדירה מסלקים את גופתו של השור ההרוג.

מחוויות הדרך

זה לא כלום... כשמישהו תופס כריש בים התיכון, זוהי חוויה. כשישראלים תופסים כריש בים התיכון, זוהי כמעט היסטוריה. יענקלה רכש, המזכיר את הכריש, מספר בצניעות: "זה כלום! צריכים הייתם לראות את ההוא, שברח ממני. לעזאזל, כמעט תפסתי אותו!"

זה לא כלום... כשמישהו תופס כריש בים התיכון, זוהי חוויה. כשישראלים תופסים כריש בים התיכון, זוהי כמעט היסטוריה. יענקלה רכש, המזכיר את הכריש, מספר בצניעות: "זה כלום! צריכים הייתם לראות את ההוא, שברח ממני. לעזאזל, כמעט תפסתי אותו!"

המשוגע מרחובות. מלח במל זר יכול להרשות לעצמו כל מיני דברים. שלמה מנחין, ה'ושב בעגלה, למשל, לא היה מרשה לעצמו לעשות כך ברחובות. שם הוא גר, אבל בסג'יר אנשים רק הסתכלו בו, ואמרו: "אה, כן, זהו הישראלי המשוגע..."

ארוחה בלב ים. זוהי משמרת של שלמה לויצקי, אבל זהו גם זמן ארוחת הצהריים. יענקלה, שבישל את הארוחה החמה, הגיש צלחת לשלמה, האוכל ביד שמאל ואוחז את ההגה ביד ימין. "דבר אחד היה לנו", מספרים הבחורים: "תיאבון בריא. קשה היה לספקו."

רצו. עתה היו לסירה מפרשים חדשים וחזי קים; לחץ הרוח עליהם היה אדיר: התורן הראשי נשבר כגפרור דק.

כשעלה הבוקר, לא ידע איש להסביר כיצד לא נטרפה הסירה: שני התרנים נשברו, התא היה שטוף כולו מים, רסיסי זכוכית ושבירי עץ התגוללו בכל פינה, המנוע הש" תעל כאילו גסט. כשהבחינה הסירה במעגן, ליד אחד האיים, מיהרה אליו בגיל. היה זה מחבוא של מברחים ושוודי ים, השורצים לאורך חופי איטליה וצרפת, מברחים סחור רות מטג'ירה, הנמל הבינלאומי בו אין מטי לים מכס או מס כלשהו על סחורות.

ישראלה הטילה עוגן ליד פירת מגוע משוריית, שעל סיפונה נראו קני מכונות יריה. מפקד הסירה התבונן בארבעת המל' חים המזוקנים והפרועים, שנראו בדיוק כמו

הפנו את החרטום לעבר האוקיינוס. הם מיי הרו להגיע לחוף המערבי, שם הובטחה להם עבודה עלידי קבלן שעסק בכריתת עצים בג'ונגלים. בכסף זה היו צריכים להעזר ב' הפלגתם דרומה.

האסון בא כעבור יומיים. הסירה הפליגה בים שקט, בחשכה. לא היתה כל רוח ורק גשם ירד ללא הפסק. פתאום חש יורם כי מחוג הבארומטר ירד באינץ' וחצי: סימן לסערה אדירה. עוד לפני שהספיקו לפתוח את דלת התא, שמעו הצעירים את צווחת הסערה.

תוך שניות הפך הים השקט לגיהנום רועש. הרוח היכתה את הסירה במהלומה שהרעידה אותה עד למעמיקה. המפרשים התנפחו בא' חזר עוד בטרם אפשר היה להורידם. בסערות קודמות, לא עמדו המפרשים במבחן, ונק'

שתי קבוצות פנים. עוד לפני שהטילה ישראלה את עוגנה במל, הרשתה המשטרה לבני המשפחה ולידידים לעלות על סיפונה. אחרי הנשיקות ולחיצות היד, באו הדברים החגיגיים יותר. אנשי הסירה הוציאו בקבוק וויסקי שקוטי ששמרו עליי מגיברלטר. שתי לחיים. משמאל: אנשי הצוות עונים על שאלות העיתונאים שהצטופפו בתא הקטן של הסירה.

ג'יברלטר, ושבילם, היתה סימן דרך חשוב מאד. אמנם מצבם שם היה דחוק וכל שיליונ שהוציאו כאב להם, אולם רוחם היתה מרור ממת ביותר: הים התיכון השתרע מאחוריהם, לפניו רמו האינסוף של האוקיינוס הפתוח. הסירה, שעמדה עשרות פעמים בס' כנת טביעה, התכוננה עתה לשלב מסוכן ומשכר יותר.

הרפתקנים בין שוודים

בנקודה זו עזב צבי קפלן, המכונאי שזו היתה הפלגתו הראשונה בים. עוד באיטליה הורע מצב בריאותו ועתה הוחלט כי ישוב ארצה. ארבעת הנותרים עזבו את המיצר הצר,

כמו נסיכים: טיולים, מלחמות-שוורים, ביי לויים במועדונים, קבלות פנים והארחות. לעת צרב היו חוזרים לסירה, שעגנה במימי מעדון השייטים המפואר.

גם הקהילה היהודית התעניינה בהם, איר' גנה כמה מסיבות לכבודם. כמוכרת, נתנה להם בארומטר חדש, "כדי שתדעו מראש על פרוץ הסערות, שאנחנו מקמים שלא יבואו."

איתול זה השפיע לטובה על הבחורים, אך לא על מזג האויר: מברצלונה עד גיברלטר נשבה רוח עזה מאוד. למזלם היתה זו רוח גב שרחפה את ישראלה בבהירות עצומה. "לפעמים היה קשה לנו להחליט אם זוהי סירה או מטוס", סיפרו אנשי הצוות "לפע' מים היה נדמה לנו גם שהיא צוללת."

שודרים בסרט צבעוני, בוך אותם לש-
לום, בחשבו אותם לחברים חושים למקצוע.

בדגל מקופל

עם שוך הסערה נכנסה הסירה לבניגור:
גמל גדול וסואן, בו כבר חיכה להם יושב
ראש מועדון השייטים, יהודי אמוד שביד
אותם גם בשם הקהילה המקומית, בת 10
אלפים איש. כדי לא לגרות את הערבים, הם
כימו הבחורים לא להניף את דגל ישראל.
אולם והותם היתה ידועה היטב לכל האניות
והאנשים בשטח הנמל.

כאן, בפעם הראשונה, ביקשו אנשי ישר-
אלה עזרה מקהילה יהודית. העזרה ניתנה
להם ברוחב לב ובכבוד. הבית היו פתוחים
לפניהם, משאלתם הקטנה ביותר וזכתה לתש-
מת לב מיידית. אולם כל פעם שהוכרז את
הצורך לתקן את הסירה ולהמשיך בדרך,
היתה האווירה נעשית בלתי-נוחה. האנשים
שילדו את הצחת, בכל הודמנות, לחזור לי-
ישראל, התברר כי היה להם חשד שאלה הם
עריקים שבחרו בצורה זו לנטוש את הארץ.
נציג לוי, שבא לבדוק את הסירה מטעם
חברת הביטוח, הצטרף אף הוא לשדולים.
כנציג חברת הביטוח, הודיע, לא יוכל להר-
שות לישראל להפליג באוקיינוס במצבה ה-
רעוע. אז הציעו אנשי הקהילה: אנו מוכנים
לעזור לכם בתיקונים, בתנאי שתחזרו לארץ.
לארבעת הצעירים, שנזרקו על החוף הזר,
הרוק מבייתם, בסירה שבורה ללא כסף בכיס,
לא היתה ברירה: הם הסכימו לחזור הביתה.
תוך חודש היתה ישראלה במצב תקין. הות
קנו שני תרנים חושים, המפרשים תוקנו, רתא
שוּפָה, הדפנות נצבעו מחדש. בקופה היו 70
דולר.

ארבעה פול אחר

את הדרך חזרה לארץ עשו במהירות רבה.
כמעט כל הזמן סער הים ולא פעם נאלצו
לחפש מקלט. ליד סרדיניה נאבקה הסירה
משך שעות רבות, שעה ששלוש אניות נוס-
עים גדולות התחבאו ליד החוף. כאשר הגיעה
ישראלה למחבוא המוגן, הריעו נוסטי הא-
ניות לכבוד המלחים האמיצים.

בסוף השבוע שעבר, קלטה תחנת השידור
שהתקנה במיוחד ברמת-גן, הודות לעזרת
אברהם קריניצי, ראש העיר, את השידור
הבא: מגיעים לחיפה ביום חמישי אחר הצ-
הרים. השדור הועק לחיפה את משפחות המ-
לחים, עתונאים, צלמים, עורר התעניינות רבה
בין כל באי הנמל.

אך גם ברגע האחרון לא הרפה מזג האויר:
רוח נגדית חזקה גשבה, אילצה את הסירה
לאחר בחצי יום. כשהגיעה, לבסוף, מיהרו
לקראתה ארבע סירות מהנמל. כל אחת מהן
היתה גדולה יותר חזקה יותר, בעלת מנוע
גדול יותר מן הסירה שיצאה לכבוש את
הים תחת דגל ישראל. לאלה שיצאו לקרא-
תה, על ארבעת הסירות, לא נראה המסע כי
כשלוש. החשבון היה פשוט: אם על המים
המוגנים של מפרץ חיפה, ניטלטלו הסירות
הגדולות יותר כל כך — איך עברה ישראלה
את הים התיכון לאורכו וחזרה?
את התשובה ידעו רק ארבעה צעירים פשו-
טים, מגודלי וקן, יחפים ולבושים אוסף
רבוני. היתה זאת תשובה שנטעה בלב ה-
נוכחים הרגשה של כבוד בפני מי שהתמודד
עם הטבע ולא נכנע לו.

העם

יבול הכותרות

עתוני-הערב הם היחידים במדינה-אשר
תפוצתם תלויה במידה מכרעת בכותרות
הראשיות. לכן אפשר, לקבוע במה מתעניין
האזרח הישראלי לפי כותרות אלה.
המשבר הממשלתי וההתמקחות המפלגתית
לא תפסו חלק ניכר בהן — רק בלית ברירה
נאחזו העורכים בקש אחרון זה. האמת פשו-
טה היתה שכל העניין נמאס לחלוטין על ה-
קורא הנורמלי. גם הרועה משה-בוקר ירד לי-
כותרות הקטנות בעמוד האחורי. העורכים
הבינו את הרוח החדשה של הקוראים.
אולם השבוע לא היתה לעורכים כל סיבה
לבכות את מרי גורלם. ממשלת ישראל, אף
שלא היתה ידיעה בעצמה, סיפקה כמה ידי-
עות שמנות. העיקרית: העיסקה המזוהה ש-
תגלתה בבתי-המשפט, בקשר למסירת אופ-
ציה מפוקפקת לכמה אנשים בעלי קשרים
טובים ורעיונות מקוריים על עסק של כמה
עשרות מיליוני לירות.

גם כסאו של הרב גולדראט (ראה להלן)
סיפק חומר מעניין שלא הוסיף כבוד רב למי
שטר הדימוקרטי המיוחד הנהוג בישראל, אך
הוסיף בהחלט כותרות מענינות לעתונים.
האכזבה הגדולה של השבוע היתה גרמניה
צעירה (32) בשם לאורה שפר, רופאה שבאה
לבדוק את קרבתו הניסיוני הרפואיים של ה-
נאצים. הכל היו בטוחים כי היא תעורר סע-
רה, תגרסו לייסוד תריסר מחתרות חדשות.
אולם שום דבר לא קרה. מלבד חוגים קטנים
בקצה הבמה, הבינו כולם שאם לוקחים כסף
ממישהו, אין לשלול ממנו את הוכחת לבדוק
מי מקבל אותו.

בסך הכל, היה זה יבול מבורך של כותרות.
אולם לא פעמה בהן הרוח של אומה הלוחמת
על קיומה.

מפלגות

תכנית המיבצע

במלון דן, רצוף-המרבדים ועומי-הקולות
לא שמו האזרחים לב במיוחד אל הגבר נמוך-
הקומה, בעל העיניים הקרות והתנועות ה-
נמרצות של איש הרגיל לתת פקודות. עדיין
מעטים האנשים בארץ המכירים אישית את
ד"ר נחום גולדמן, יושב-ראש הנהלת התנו-
עה הציונית. אולם לפי כל הסימנים יעורר
גולדמן תשומת-לב רבתית בחודשים הקר-
בים: הוא החליט להשכיין שלום בין ישראל
והערבים (העולם הזה 838). וד"ר נחום גולד-
מן רגיל לבצע את הדברים שהוא החליט עלי-
הם.

האיש בעל הסיגאר הנצחי אינו הראשון
שחשב על כך. אולם בעוד שרוב החושבים
הקודמים היו אנשיות שכל כוחם היה
בדבריהם-הכחה, או צעירים תוססים שחלמו
על מהפכה מרחבית שתמשך שנים רבות,
הרי גולדמן הנה פוליטיקאי מקצועי, הניגש
אל הבעייה הפוליטית כרמטכ"ל המכין תוכ-
נית-מיבצע.

אולי שר-החוץ, לדעתם של פרשנים
יודע-דבר, יתנהל המיבצע הזה שלב אחר
שלב, לפי הסדר הבא:

● ד"ר גולדמן יאחד את הציונים-הכל-

ליים והפרוגרסיביים * במפלגה אחת, בעלת
עמדת-מפתח בכנסת ובממשלה.

נחום גולדמן
שלב אחרי שלב

● אחרי שהוכן כוח זה, ישתכן גולדמן
בארץ, יתיצב מיד בראש הגוף החדש.
● בהשפעת גולדמן, תקבל המפלגה ה-
מאוחדת מצע ברור של שלום מרחבי, פשרה
עם אלצות-ערב ושינוי מצב המיעוט הערבי
בארץ.

● נחום גולדמן יטול לידי אף ביצוע
המדיניות הזאת בשם המדינה, אם בתור שר-
חוץ ואם בתפקיד אחר.

תוכנית זו היתה בגדר האפשרות הפולי-
טית הראשית. ברור כי לא משה שרת יוכל
לעמוד נגדה. האויב האמיתי שוכן בשדה-
בוקר: דוד בן-גוריון, הנוגד מדיניות זו
בעומק לב, זילזל לא פעם בפומבי ב"ציו-
נים שאינם רואים חובה לעצמם לעלות לי-
ישראל..."

איש אחד התנגד. בינתיים הוסיף
גולדמן, השבוע, להכשיר את הקרקע לקראת
העתיד, הופיע במועדון הסטורי והתעשייתי
לפני השכבה המרכזית של מפלגתו העתידה.
אמר הוא: מניות ישראל ירדו פלאים בזירה
הבינלאומית: ישראל זקוקה לשלום עם ה-
ערבים, יכולה להשיג שלום זה אם אמנם
תצא למאמץ מדיני גדול.

הוא לא התעלם מן ההגבה המיידית: מחיר
אות כפיים כלליות. רק איש אחד מן הנוכחים
התנגד בקריאות-ביניים.

ממשלה

נצחון גדול מהתקוות

לאחר שבועות רבים וארוכים של משא
ומתן, השמעות הדדיות, הכחשות והכחשות
שכנגד הגיע בראשית שבוע זה לסיומו השלב
הראשון והעיקרי במיקוח להרכבת הממשלה
החדשה. שבועות רבים הוקדשו להתנצחויות
קטנות, לנפחף השוט ששמו מפ"ם כלפי
הציונים הכלליים, אך בסופו של דבר חזרה
מפא"י לקי שהיה ברור לה למעשה מהתח-
לה: הרכבת ממשלה עם הצ"כ ביחד, כבי-
ס להצטרפותן של יתר המפלגות הזעירות.
העניינים שהועלו השבוע על שולחנות
מלון דן המפואר לשם סיכום, שהיו חסרי
ביום בחלקם, לא כללו את ההפסד החשוב ביותר.
הצ"כ דרשו שינוי הנהלה בעבודת מלי-
את הממשלה. כי הנהלה הקיים קבע שבכל
השאלות בהן קיימים ניגודי דעות גדולים
מדי, הועמד העניין להצבעה ועבר ברוב
המפא"י הניכר. לא היתה לצ"כ כל אפשרות
להתמודדות אמיתית בתוך הממשלה.

מלבד שאר העניינים בהם תבעו הצ"כ הכ-
רעה עוד בטרם תורכב הממשלה, דרשו קבי-
עת נוהל חדש: בשאלות יסוד מסוימות
לא יובא הדיון בפני מליאת הממשלה אלא
לאחר הסכם מוקדם בין מפא"י והצ"כ. שתי

המאותים בחוץ-לארץ, מפלגים רק

בישראל.

● אף כי בי. גיי. התייעץ תדיר עם גולד-
מן והחשיב אותו כמזמחה הראשי למדיניות
חוץ, עק איתו לא פעם אישית. דוגמה או-
פינית: אחרי אחד מנאומיו של גולדמן
העיר בי. גיי. ברמו על שמו, "לא כל דבר
מבריק הוא זהב".

המפלגות הגדירו את תחום העניינים עליהם
יחול כלל זה.

סיבות לחגיגה. אנשי מפא"י לא ששו
כלל להסדר זה. סעיף זה, שעליו לא ששו
אנשי מפא"י כלל, הוא שעיקב את הרכבת
הממשלה לזמן ארוך, אולם שרת נטל את
היוזמה לידי משראה בשבוע שעבר שה-
ברירה היא הסכם עם הצ"כ או בחירות.
רמז למנהיגי הציונים הכלליים על נכונותו
להתפשר גם בעניין זה. את נכונותו זו הביע
שרת, שלא בהתאם למקובל, בשיחה פרטית
עם ד"ר פרץ ברנשטיין, מעל ראשיהם של
נציגי הצדדים שטיפלו במשא ומתן.
ההסכם היתה נצחון גדול לצ"כ, שניצלו
את העובדה כי למפא"י אין ברירה. הנצחונות
שהושגו:

● כלכלה: מפא"י הסכימה שהפעולה
הכלכלית תתקדם בכיוון לביטול הכולל של
הפיקוח על מטבע חוץ. אם כי אין להניח
שהביטול המלא יושג עוד השהה, הרי הוסכם
על אי-אלו ביטולים חלקיים עוד בשנה זו.

● מיעוטים: ענייני הממשל באזורים
הצבאיים יועברו למשרד הפנים של רוקח
ואילו הצד הפוליטי של עניינים אלה ימצא
בטיפול משרד החוץ. אשר למדיניות הגבוהה
בענייני מיעוטים, הוסכם על הקמת ועדת
שרים מורכבת משרי-הפנים, החוץ והבטחון
אשר תהיה הגוף המכריע בעניינים אלה. הס-
דר זה יקל על הצ"כ לקבל לניהל את ה-
עניינים הערביים, אם תתגשם תוכניתו של
נחום גולדמן (ראה לעיל).

● חינוך: נקבע כי יהיה סגן אחד לשר
החינוך והתרבות והוא יהיה ציוני כללי.
דרישה זו נתקבלה למרות הודעתו של פרץ
פיסור בניציון דינו, כי יתפטר באם תתקבל
החלטה זו.

● אחוזי החסימה: נתקבלה גם הח-
לטה פשרה בעניין זה. במקום הגבול של
חמש אחוז, שהציעה מפא"י, הועמד הגבול,
לקראת הבחירות לכנסת השלישית, על חמי-
שה מנדטים בכנסת ה-4.

בסך הכל היו למנהיגי הצ"כ כל הסיבות
לחוג השבוע את סיומו של המשא מתן.
אילו אמר להם מישוה בראשיתו כי ישיגו
כל זאת לא היו הם עצמם מאמינים. למעשה,
היו הם מוכנים להיכנס לממשלה תמורת
הרבה פחות.

יחסי-חוץ

פיה תחת קרח

כשפרצה מלחמת השחרור ברחו ערבים
רבים מן הארץ, בהשאירם מאחריהם פקודות
בסכומים גדולים בבנק ברוקלין ובבנק עות'מ-
ן, שניהם מוסדות בריטיים. השאלה מה
יעלה בגורלם של הסכומים המוקפאים התי-
עורה מפעם לפעם, אך היה ברור כי עניין
זה יבוא אל סיומו רק לפשתיתתנה כל ה-
בעיות התלויות ועומדות בין הערבים ומי
דינת ישראל.

לפני כשנה בלחצם של כמה דוחקיקץ
מעוניינים, החלה סוכנות הסעד והתעסוקה
של ארצות הברית, בענייני הפליטים הער-
ביים, ללחוץ למען חיסול בעייה זו. הוסכם
אז שישראל תעשה גיטסה, שתחזיר סכום
פעוט באורח יחסי.

אולם בטיב של לונדון החלו כמה עורכי
דין, שנשכרו למעשה עלידי שגריר עברי-
הירדן, ללחוץ, כביכול בשםם של לקוחות
ערביים מסויימים, להפשת החשבונות, הוי-
דעו גם כי יגישו לבתי דין בריטיים תביעות
משפטיות נגד הבנקים. אם כי תוצאות מש-
פטים אלה לא היו ברורות מראש, החלו ה-
בנקים ללחוץ על משרד החוץ הבריטי ונציגו
של אחד מהם פנה לשגריר ישראל בלונדון,
אשר הודיע לו כי סידור סופי יושג רק
במסגרת הסכמי שלום.

לא פוליטיקה, כסף. הבנקים היפנו
את תביעתם ללשכת המסחר הבריטית. ביק-
שו להתערב בעניין. משרד החוץ הבריטי לא
יכול היה להרשות לעצמו להתעלם מפניתו
של גוף כה נכבד כלשכת המסחר.

כך פעל הנכסב הערבי המחוכם של הפי-
עלת הבנקים כגורם פוליטי. באורח שאין לו
תקדימים רבים בעולם הדיפלומאטי, שיגרה
הממשלה הבריטית תזכורת לממשלת ישראל
פירסמה את תוכנה והעבירה אותה לידיעת
השגרירויות הערביות, עוד בטרם נתקבלה
חשובה.

אם כי משרד החוץ עדיין מעיין, באופן
רשמי, בתוכן התזכורת, העיר אחד הפקידים
המספל בעניין זה כי אילו היתה הבעייה
פוליטית בלבד עוד אפשר היה לדבר על
נסיגה, אלא שהמדובר הוא בענייני כספים

3 אוק 33

מאז אומץ עדידי שבת המא-פאן, החל אוקף מוכרות
בהחלטות רבה!

עם אברהם גולדראט עסקן פאג"י

הסכום יהיה 4000!

מהו ההסכם אשר אתה והרב קלמן כהנא חתמתם עליו?

בין קבוצת הרוב לבין קבוצת המיעוט היה הסכם שבמקרה ויבחרו רק שני נציגים, יתפטר השני כעבור שנתיים לטובת השלישי — נציג המיעוט.

האם היה ההסכם פרטי או רשמי, במסגרת המפלגה?

ההסכם היה פומבי בהחלט, נעשה על דעת המפלגה ולפי יוזמתה של המפלגה ומסודותיה העליונים. כתב ההתחייבות של הרב כהנא הופקד בידי המנהיג הרוחני של התנועה — בידי הרב מאיר קרליץ, אחיו של החו"ן איש ו"ל. ההסכם היה ידוע לכל חברי הכנסת ולכל העתונאים. אף אחד מהם לא ראה בו שום פגם ודומי מבחינה צבורת.

מה כלל כתב ההתחייבות?

הנה! ראה בעצמך (מר גולדראט ביקש סליחה, יצא מהחדר וכעבור רגע חזר עם חבילת ניירות בידו. הוא הוציא ממנה דף מקולט): "אני החתום מטה, קלמן כהנא, מתחייב בזה להתפטר כעבור שנתיים מיום הבחירות לכנסת השנייה מחברותי בכנסת, לטובת החבר אברהם גולדראט, לפי דרישתו, במקרה והוא לא ייבחר."

מדוע לא הסכימה קבוצת הרוב לתת לך מקום שני ברשימה? הרי אתה קבלת 46% לעומת 52% שלהם?

כל רוב מטבעו רוצה לקפח את המיעוט. וגם היו לנו חילוקי דעות רציניים.

ומה הם חילוקי הדעות?

בעיקר סביב שתי נקודות. (א) אני דרשתי עצמאות מוחלטת — ארגוניות ורעיונית — ולא להיגרר אחרי כל גורם שהוא. (ב) שאפתי לאיחוד ולמזוג של כל הפועלים הדתיים במסגרת ארגונית אחת. אינני רואה מקום מספיק לארבע מפלגות דתיות. מספיקות שתיים: — פועלים ואזרחים. במובן פוליטי בכנסת דגלתי בעד שינוי היחס כלפי המיעוטים בישראל. לא הבנו לנפשו של הגר. וזאת מתוך נימוקים דתיים, ככתוב: "כי גרים הייתם בארץ מצריים".

האם אדוני רב?

קבלתי סמיכות בגיל צעיר, אך מעולם לא השתמשתי בה למעשה.

ומה עשית בינתיים — בשנתיים הראשונות של הכנסת השנייה?

עבדתי במפלגה. הייתל עורך של עתון שערים, וחכיתי עד ש בוא תורו לשמש כחבר הכנסת.

וכעבור שנתיים פניתי לרב כהנא שיכבד את חתימתו. הוא סירב.

איך נימק את סירובו?

הוא אמר שהיה ברצון מתפטר, אך אין זה עניינו הפרטי, זה עניין מפלגתי ושהוא מצטרף מאוחר, אך אינו יכול להתפטר. גם אני מציתי לא רצית לותר על המקום אשר שייך לי. בירי קשת בוריות — שתהיה זאת בית-דין רבני או סתם עליידי יהודי ישר. הרי יש עוד צדק בעולם. כהנא סירב להתייצב בפני כל בוריות שהיא. פניתי לרב אונטרמן, הרב הראשי ואב"בית-הדין המחוזי באיזור תל-אביב לברר את העניין. אך גם בפניו סירב כהנא להופיע. במקומו הופיע עורך דין שלו, ד"ר הורנשטיין, ושלל את סמכותו של בית הדין הרבני לדין בבעייה זו.

מדוע לא ויתרת על כל העניין? מדוע הוספת לרדוף אחרי הכנסא בכנסת?

לא יכולתי לותר. הרי נבחרתי אני, והייתי שליחם של 48% במפלגתנו וגם רציתי באופן עקרוני שההתחייבות תקינים.

וכשהבדל לא הועיל, מה עשית אז?

פניתי לאינסטנציה עליונה ביותר, לרב יצחק אייזיק הרצוג, הרב הראשי של ארץ ישראל שיכבד וידון. למי עוד יכולתי לפנות?

וגם בפני הרצוג סירב כהנא להופיע?

לא. הרב הרצוג פסק שבדין-תורה, (אני רוצה שתבין: לא סתם, אלא בדין-תורה) על כהנא להופיע ולהתדיין אתי אצל הרב אונטרמן בתל-אביב. ובכל זאת שוב הופיע העורך-דין, ד"ר הורנשטיין, ושוב שלל את סמכותו של בית הדין הרבני לדין בענין זה. אונטרמן עמד להוציא סירוב.

סלח לי — אתה מתכוון לומר לי, שרב בישראל ואחד מראשי הצבור הדתי שלך בצורה כה פשוטה וגסה את סמכותו של בית דין רבני? מה אתם רוצים שנעשה אנחנו, חת"פשיים?"

אתה צודק. זו עובדה מצערת. מה לעשות, אם החזקת משרה בכנסת הפכה אצלו לעבודה זרה?

הרבנות ואנשי מפלגתי פתרו פן יודע שרב סירב להתייצב בפני בית משפט רבני ופנו אלי בדרישה לותר על התביעה, היות ואיני יכול לעשות מאום. הדבר עלול לגרום למחלוקת בישראל כשיפורסם ברבים שרב בישראל ואחד מראשי מפלגה דתית אינו מצייט לדין-תורה, הסכמתי למסור את העניין לבירור לוועדה פנימית על תנאי.

מה היה התנאי?

התנאי היה שיחזירו לי את הוצאות המשפט אשר הייתי עוסק בו בחצי שנה. ואתה יודע, ההוצאות בבית-משפט הן כבדות מאוד. דרשתי שישולם לי גם הנוק האישי והפסדים אישיים שנגרמו לי כתוצאה מאי-קיום הבטחתו.

איזה הפסדים?

איזה הפסדים? במשך כל הזמן לא חיפשתי לעצמי כל עבודה קבועה ולא יכולתי לקשור את עצמי לכל עבודה מסוימת, מפני שהייתי בטוח שעוד מעט יבוא תורי לשמש כחבר בכנסת. ולפני משרתי את העניין לבירור הוועדה הפנימית, קבלתי מפייהם הבטחה שתנאי זה יקויים.

ואיזה סכום קבעת?

לא קבעתי סכום מפורש. השארתי את קביעת ההחלטה לוועדה הפנימית. אני משער שהסכום יהיה כ-3500—4000 לירות. הגד בכקשה, האם נכון הדבר שהרב אונטרמן תיווך בינך לבין הוועדה הפנימית?

איזה שאלה טפסית. הרב אונטרמן הוא שופט, איך יכול השופט לתחך?

אבד וזיתרת על התביעה, ועכשו מותר לרב אונטרמן לתווך בעניין?

לא! לא! לא!

מהי הנבדג ההשמצות עורך בעתונות?

עתונים טופצים על סנסציות. אבל רק על דבר אחד אני מתפלא. בו זמן, העתונים טיפלו בכל מיני שמועות קלוטות מהאחרי, מבלי לחקור אם הן נכונות אם לאו, עברו בשתיקה על עיקר העיקרים והוא: הפרת ההסכם ואי-קיום חתימה מצד חבר-כנסת, כאילו היה זה דבר צדדי לגמרי. לדעת, דין-תורה ומסור היהדות גורסים אחרת: נציגות ציבורית מסילה על האדם חובה מכופלת כלפי הדין, ואין הבדל בין מלך ישראל לבין אחד משפטי העם. מי שאינו מתייצב לדין, ידו על התחתונה והוא חייב לשאת בתוצאות והוצאות הפרת ההבטחה. עכשו אשאל אני אותך שאלה: מה היה קורה באנגליה, אילו חבר הפרלמנט הבריטי היה מסרב לכבד את חתימתו? היתה פורצת שערוריה. ולפי מוסר ישראל, מה שלא מגיע לאדם — גזל הוא. כהנא לא זכאי לשנתיים משכורת ציבורית, לא זכאי לנסוע חינום באוטובוס ציבורי. כל זה — גזל. כי כתוב: אם לקחת מאדם קורה — עליך להחזירה, ואם כבר בנית עליה בית, עליך להרסו על מנת להחזיר את הקורה. זהו מוסר ישראל.

האם נכון הדבר שלפני שנה וחצי פרשת מה-מפלגה וקבלת פצציים על סך של 1,300 לירות?

לא פרשתי מהמפלגה. הפסקתי לעבוד שם כפקיד המזכירות המרכזית של הוועד הפועל. ולא קבלתי פיצויים, אלא סכום סמלי.

ציית כהנא.

השערוריה היתה קרובה להתפרסם ברבים, אך את זאת רצו חברי המפלגה למנוע בכל מחיר. גולדראט הסכים להסתלק מתביעתו, בתנאי שישולמו לו פיצויים עבור הנוק האישי ועבור הוצאות המשפט. וועדה פנימית של המפלגה הסכימה לסידור זה. העיקר ש' יהיה שקט בישראל.

הצעה תמימה. כשהובא הענין בפני וועדת הכנסת, כנראה בהשפעת יו"ר הכנסת המשופם יוסף ("הפטיש") שפרינצק, גיסה בנימין מינץ, איש פאג"י, לגייס את שלמה לורנץ. איש אנ"י, להגנתו. היתה זאת פנייה מובנת: הרי שתי הסיעות גם יחד מעוניינת לשמור על כבוד הדת.

אולם לרוע המזל, שתי הסיעות גם יחד מתחרות על אותה שיכבה של בוחרים, ול-פיכך לא היה לורנץ ואיזה-מאיר לזין מעוניינים כל עיקר להוציא את העתוננים מן האש עבור אחיהם הצעירים. הציע לורנץ, בתמימות: הוא יעזור למינץ לטשטש את העניין בכנסת, בתנאי שמינץ יתחייב לתבוע לזין בבתי-המשפט את העתוננים שהוציאו דיבה על סיעתו. הכוונה היתה ברורה, ולא נעמה למינץ: בבתי-המשפט יתבררו הרבה דברים שלא יוסיפו כבוד (וגם לא כוחרים) לסיעתו.

משך שעתיים שפך גולדראט את מרי שיחו בפני העתונאי. אך כשנתבקש לבסוף להרשות לצלם אותה, הרים גולדראט, שומר מסורת נאמן, את זרועו ועצם את עיניו, כאילו חי כה למכה: "רק זה לא. זה מיותר. זה מיותר לגמרי."

רפואה

מ'יצעד הפרוטות

בשבוע שעבר עשה ראש-הממשלה הסרבייט בריא-המיוחד, גיאורגי מאלנקוב, ג'יסטה קסנה: הוא תרם כתר אחד (כ-220 פרוטה) לקרן השבדית למלחמה בשיתוק הילדים. בכך הצטרף לפחות בחזית אחת לצידו של ראש הגוש השני בעולם. כי המלחמה המלכתית בשיתוק הילדים יוזמה לראשונה דחאק עליידי נשיא אמריקאי.

היה זה פראנקלין דלאנו רוזבלט שקרא, שעה שקיבל רבבות מנות ליום הולדתו: "הלאהי וכל אלה היו שולחים לי רק פרוטה אחת למלחמה בשיתוק-הילדים, והלוואי וה-פרוטות היו ממשכות לצדוד!" למחרת היום פנה הקומיקאי-המתחרים הגאונני, אדי קאנסור, במלינו מכתבים לאזרחים האמריקאים, דרש מהם: "תנו לפרוטות לצדוד!" מפעל זה לכבוד הנשיא החולה בשיתוק הפעיל את דמיון ההמונים, הפך מאז למפעל לאומי גדול. הקרן פוטו עזר. בארץ היו המאמצים ללחום במחלה הממארת קטנים ומפולגים (העונס הזה 773). היה דרוש אדם בעל טמ פרמנט שיאחדם, יתן להם עירוי של דם בריא. לפני כמה חודשים נמצאה המועמדת בדמותה של בטי דובער, אשתו ילדית-אמריקה של בעלת-העשיות (דובור, עפרונות-ירי שילס) ילידיקנדה.

בטי הגיינטיית, אשה גבוהה ונאה בעלת עודפים עצומים של מרק, ביקשה שטח לי (תמשך בעמוד 110)

* רוזבלט חלה רק-מאוחר בחייו, אחרי שכבר היה שר-החצי, לקה בשיתוק שתי רגליו כל זמן היותו נשיא.

מארגנת בטי דובינר

"תנו לפרוטות לצדוד!"

ראל, הגיע בה לדרגות הגבוהות ביותר: חברות במזכירות המרכזית של הוועד הפועל של המפלגה וחבר הכנסת הראשונה מ' טעמה.

בכנסת השניה קיבלה מפלגת פאג"י שני מנדטים בלבד. למרות שלגולדראט היתה זכות למקום השני (בבחירות פנימיות בפאג"י) וכתה סיעתו ל-48%, לעומת 52% של סיעת בנימין מינץ וקלמן כהנא, אך בשעת הרכבת הרשימה לפני הבחירות, התנגדה קבוצת הרוב למסור לו את המקום השני, הסכימה לחתום על-הסכם שבמקום זה יתחלק בין שתי הסיעות: שנתיים יישב בו איש קבוצת הרוב, הרב קלמן כהנא, וכעבור שנתיים יתפטר, יפנה את המקום לגולדראט.

שדום על ישראל. משך שנתיים חימם כהנא את הכנסא. כשהלפו, לא היה לו כל חשק לקום ממנו. גולדראט נוסף לעיניו את ההסכם, התרוצץ מרב אל רב כדי לתבוע את כהנא לדין תורה. כשהגיע לבסוף אל הרב הראשי, יצחק הרצוג, פסק זה שכהנא חייב להופיע לדין-תורה. אך גם לפסק דין זה לא

היתה זאת זהירות מיותרת: אף עתונאי בארץ לא מצא לנחוץ לבוא אל גולדראט עצמו, לשמוע מה יש לו להגיד על הפרשה הקשורה בשמו. ידירו של גולדראט נמצאה לבסוף, ברחוב שקט, חסר כביש, בבית משותף חדש. את הדלת פתחה אשה נמוכת קומה, שחורת ע"גים ושוער. גם היא הביטה בחשד באדם ש' נשא מצלמה, ביקשה אותו לחכות, סגרה שוב את הדלת. כעבור רגע הופיעה שנית, ביקשה להיכנס ולחכות: "מר גולדראט תיכף ייצא".

לפני הבחירות, הסכם. דלת אחד החזרים נפתחה ובפתח עמד איש חייכני, שהושיט את ידו לקראת האורח. הוא שש לקראת שיחה עם עתונאי: היה לו הרבה מה לספר. הוא פנה לאשחר, אמר בשקט: "תראי שרה, דחאק מהעונס הזה באו". לחדר נכנס גם בנו, אלי (7), אך הוא היה מעוניין יותר במצלמה. גולדראט עלה ארצה מפולין בשנת 1934, היה פעיל מאז במפלגת פועלי אגודת יש-

וכאן אין משרד האוצר מוכן (ויכול) לסגת כל כך מהר.

אך אין להניח שתקיפות זאת תחזיק מעמד לאורך זמן. בדין וחשבון שהגיע לירושלים מלונדון ומסר, כי הבריטים מעוניינים באפשרות הקפאת חשבונות השטרלינגים הישראליים, אם לא יקבלו תשובה מספקת על תנאי כורחם. אם ישיבו הבריטים בהקפאה על הקפאה, תהפוך למעשה, הבעייה המדינית לי בעייה ספסית משני צדדיה.

הכנסת

זה מ'אחר לגאדי!"

(ראה ראיון מיוחד)

לא קל היה לקבוע ראיון עם אברהם גולדראט, עליו דיברה ואותו השמיעה כל הארץ משך השבועיים האחרונים. במשרדי מזכירות פועלי אגודת ישראל, בה היה גולדראט חבר במשך שנים, לא ידעו את כתור בתו. איש לא ידע את מספר הטלפון שלו. מקורביו שמרו עליו בפני העתונאים.

Stop Jewish Barbarism!

THOUSANDS OF DEFENSELESS
ARE BEING DAILY TORTURED TO
BY JEWISH Ritualistic
KOSHER Butchers.
HOISTED BY A KIPD LEG,
IT'S THROAT SLASHED,
THE KICKING GASPING AND
SOBBING CREATURE IS SUBJECTED TO
CRUEL AGONY OF BEING SLOWLY
BLED TO DEATH...

Protest against Kosher Slaughter

Why should the Great American Civilized
People Stand for Jewish Atrocities?

Distributed by
THE NATIONAL RENAISSANCE PARTY
224 EAST MAIN STREET BEACON NEW YORK.

Send for your Sample Copy of THE NATIONAL RENAISSANCE BULLETIN The MOST Daring
Bulletin in the Nation

הפסיקו את הברבריות היהודית - מחה
נגד השחיטה הכשרה - זהו תוכן הכרוז האנטי-
שמי שנפוצ לפני חודש - ניו יורק. הוא היה עשוי
בצורה דלה. אולם הכרוז שמעמאל, שהוצא על-
ידי קבוצה אחרת, כבר מעיד על רמה גבוהה
יותר - הוא הודפס בצבעים וקורא לחרם על
החנויות היהודיות.
אלה הם רק שני מסמכים מיני רבים המ-
עידים על קיומה של אנטישמיות חוקפנית ב-
חוגים מסויימים.

מה עומד מאחורי חוגים אלה?
מה סיכוייהם להתגבר?
מה לקדקען שהצמיחה אותם?

היש

אנטישמיות

באמריקה?

or coin to: Box 301, Inglewood, Calif. 4 copies, 25c. Inquiries from distributors welcome. Address
copies of this tract may be had at all orders to: AMERICAN NATIONALIST, Box 301, Inglewood,
100 copies, \$3.00; 25 copies, \$1.00; California.

50 שנה מאשר לאורחי הדימוקרטית ה-
אמריקאית הנאורה. את זאת מבינים אפילו
חברי הקבוצות האנטישמיות הקיימות בכל
הערים האמריקאיות הגדולות לכן אין
סיפור זה אופייני לרוח דבריהם. בדרך
כלל שונה הסיפור אשר הן מספרות לא-
היהו. קחיו הכלליים הם כלהלן:
האויב הגדול של העם האמריקאי הוא
הקומוניזם. מי הם הקומוניסטים? היהודים.
כמובן, הראשון היה קארל מארכס, נכדו
של רב. מחוללי המהפכה הרוסית היו
כולם יהודים, בהנהגת ליאו טרוצקי, ש-
שמו האמיתי היה ברונושטיין, ושולד -
לדברי עתון אנטישמי אמריקאי - בגד-
יורק. גיסו של טרוצקי זה הוא כיום מנהל
חברת-הפינוסים הענקית כהן ולייב, לה
שייכות בין השאר רוב מניות חברת ה-
סרטים מסר"גולדוויין-מאיר. קשר משפחתי
זה מצביע על האמת הידועה: הקומוניזם
הבינלאומי וההון הגדול הם היינו הך.
בני ברית בנסיון הגדול לשעבד את ה-

מאת כתב מיוחד בארצות הברית
לפני כמה חודשים עלה רעיון גאוני ב-
לבו של הכתב המיוחד של הקול, עלון
המוסיע בלוס-אנג'לס. הוא התחפש ליהודי
וביקר בבית-הכנסת הריפורמי הגדול של
ניו-יורק. בצורה זו נכח בטקס הדתי ה-
מסתורי המכונה, בפי היהודים, "קדיש ד-
רבנן". ואלה הדברים המוזעזעים אשר ראה:
לשולחן המוצב ליד ארון הקודש הובאו
שתי נשים כושיות ערומות. הן נאנסו על
השולחן לעיני כל עלידי הרב, החון, ה-
גבאי, ונשיא הקהילה. אחר-כך נשחטו ב-
טקס מיוחד, דמן התחלק בין כל נשי ה-
קהילה לשם הכנת התבשיל היהודי המסתורי
"צולנטס". המשטרה התעלמה מכל הענין
מאחר שראש, משטרת הרובע חשש ש-
התערבות מצדו לא תהיה אלא התערבות
בחוסם הפולחן. כך מוצאות שתי כושיות
אומללות את מותן מדי שבת בשבת.
ספור זה מתאים הרבה יותר לרמתו ה-
שכלית של המוזיק הרוסי השיכור מלפני

היהוד

on "Strong" ap-
activities Com-
munity, raising
a record above
activity in 1947
and is so handi-

when the renow-
nounced "Sax" is
Monday night, Sun

לארי פרקס
בארצות-הב
נשבר והו

BUY GENTILE

PATRONIZE ONLY
CHRISTIAN MERCHANTS

HOW MANY STORES IN YOUR
LOCALITY ARE JEW OWNED?

IN RECENT YEARS THE
MAIN STREET OF VIRTUALLY
EVERY MAJOR CITY IN THE U.S.
HAS BEEN TAKEN OVER BY HORDES OF EASTERN
EUROPEAN JEWS, WHO ARE SLOWLY BUT SURELY
DRIVING GENTILE BUSINESS MEN INTO BANKRUPTCY
UNLESS IMMEDIATE ACTION IS TAKEN —
CHRISTIAN MERCHANTS WILL BE DRIVEN OUT
OF BUSINESS AND COMMERCE ALTOGETHER

BOYCOTT JEW STORES

This tract is published by the AMERICAN NATIONALIST, America's most outstanding Nationalist periodical. A sample copy of the AMERICAN NATIONALIST may be obtained by mailing 10c in stamp. NOTE: Add the following:

מבוא יהודי?
אך לא די בזה. היהודים לא הסתפקו
בשבירת גרמניה. גם אחרי המפלה הניצו
היהודים את ממשלת אמריקה להכריח את
הגרמנים האומללים לשלם שילומים ל-
יהודים. כדברי העיתון האנטישמי המנון:
"בשנה האחרונה נאלצה הרפובליקה הגר-
מנית המערבית האומללה וחסרת הישע
להכניע למעולת הסחנות הפנטסטית ביותר
בתולדות האנושות..."

ליהודים.
עני מוזיה זו בעם האמריקאי?
בט אחד בצמרת המפלגה ה-
האמריקאית: יהודים, כושלים,
בעיקר יהודים.

פנטסטי

שחלטו על כל מערכת העתו-
הטלבוויזיה והקולנוע האמרי-
זו שולטים הם גם על הממשלה.

הבין מה קרה ב"10 השנים
זמן הגרמני האציל, בהנהגת
ל אדולף היטלר, ראה את ה-
ה של הקומוניזם. בגבורתו
ה על רוסיה, אולם צעד לפני
ה הממשלה האמריקאית סכין
עת היהודים הבינלאומיים הכ-
מלחמה על היטלר והציל את
ואין פלא, האם אשתו של ה-
הגברת אליאנור רוזבלט, אינה

הקצה המסורף

מי הם החוגים השופכים מדי שבוע קיתון
כזה של ארס אידיש, מורכב משקרים, חצאי-
שקרים וזילוף המציאות על ראשו של הקהל
האמריקאי?
אמריקאים אחראים קוראים להם. הקצה
המסורף של הצבריות. אלה הן קבוצות
קבוצות של עסקנים, בעיקר בערים הגדולות,
(המשך בעמוד 12)

The Girl You Left Behind

The Girl You Left Behind

הזרע שנורע עלי ידי הנאצים בתקופת מלחמת העולם

סידרה זו של כרוזים הומטרה על ידי הנאצים
על חיילי ארצות הברית בחזיתות איטליה וצרפת.
בכרוז הראשון מראים לחייל כי בה בשעה שהוא
יצא לחזית והשאיר את חברתו ג'ון מאחוריו,
מתעסק היהודי סאם לוי, נותן העבודה של
הבחורה. הוא משחד את ג'ון במשכורת גדולה,
משתדל לפתוח אותה. בתמונה השנייה התקדם
סאם במזימתו. ג'ון אוהבת את חברה החייל, אך
אין היא יודעת אם יחזור הביתה. סאם מלווה
הון תועפות מהזמנות מלחמה, מעוניין שהמלחמה
תימשך בלי סוף. הוא הזמין את ג'ון אליו
חבתה. בתמונה השלישית השיג סאם היהודי
את מבוקשו. ג'ון יצאה מן העבודה, חיה עתה בצורה
הפרנוגרפית הבטיחה שלא יישכח.

The Girl You Left Behind

The Girl You Left Behind

החדירו את הרעל הקומוניסטי לסרטי הוליבוד על מנת לשעבד את כל העולם לרשת מזימותיהם האפלות

by FRANK L. BRITTON

Hollywood Treason

ULIUS GARFINKLE (JOHN GARFIELD)
TWELVE COMMUNIST FRONTS

Charlie Chaplin (Charles Lincolnton) is one of the most notorious Jew-Masars in Hollywood. Although he has made a fortune in this country, he has never bothered to become a citizen. The inset (above), taken from page 490 of the 5th Report of the California Un-American Committee, shows his sponsorship of the "Scientific and Cultural Conference for World Peace," one of his many fronts.

חוברת זו, המודפסת בצורה מהודרת על נייר משושה,
אופיינית ביותר לתעמולת ההזוזה הקומוניסטית. היא
מסתמכת על הקירור ועדת הסינים בהשפעת
הקומוניזם בהוליווד, מוסיפה לכמה עובדות נכונות
ים שלם של שקרים. ארבעת קורבנות העיקרים
הם לארי פארקס, אדוארד ג'י. רובינסון, צ'ארלי
צ'אפלין וג'ון גארפילד. על לארי פארקס היא אומרת
ש"הוכיח את נאמנותו לארצות הברית על ידי כך
שהפך לקומוניסט... לפני ועדת בית הנבחרים התחנן
לרחמים וטען שעזב את המפלגה ב-1945. אולם
פארקס עסק בפעולה קומוניסטית גם אחרי כן. עבר
קומוניסטי אינו חסרון בהוליווד..." על רובינסון,
יהודי הונגרי ששמו האמיתי הוא עמנואל גולדנברג,
נאמר שהשתדל להיכנס ארגוני-הסוואה קומוניסטיים.
העובדה שמעולם לא הוכח כי צ'אפלין הוא יהודי,
לא הפריעה לבעלי החוברת: הם טוענים פשוט
ששמו ישראל טונשטיין — אחד היהודים
מארכיסיסטים הידועים לשימצה בהוליווד... למרות
שרירות הון תועפות בארץ זו, לא הטריח את עצמו
להיות לאורח. הקרבן האחרון הוא ג'ון גארפילד
המנוח. ששמו האמיתי היה יוליוס גארפיןקל. בעוד
שגארפילד מת, צאפלין עזב את אמריקה, רובינסון
"סוחר" וחזר לעבודתו בהוליווד, מתלבט עדיין לא-
רי פארקס. כוכב גדול אחר, פאול מוני, אף הוא
קרבן להתקפותיהם של האנטישמים המאשימים או-
תו קומוניזם ובגידה, מחזימים את סרטי האחרון
נים ועורכים נגדו הפגנות.

EDWARD G. ROBINSON, a Hungarian Jew whose real name is Emanuel Goldenberg, has belonged to 12 communist fronts and is one of Hollywood's most notorious Jew travelers. The inset (above) is taken from page 41 of the Fifth Report of the Senate Fact-Finding Committee on Un-American Activities, State of California. Nine of those listed with "Robinson" have served prison sentences for contempt of Congress; six are known communist party members. And although such names as Lawson, Lardine, Robinson, and Cole are of Gentile origin, their owners are not fifteen of the 44 listed above are known to be Jew

When Larry Parks (star of the present picture The House of Usher) earlier this year he happened to had quit the party in 1945. That "Parks" engaged in pro-communism and treason in 1945. A pro-communist spy in Hollywood.

יהודי מפונק שבגד
הפך קומוניסטי.
לפני ועדת הקטירים.
אדוארד ג'י. רובינסון, שהוזכר על-
ידי ועדת בית הנבחרים כאחד
התומכים הנסתרים בקו הסטאליני.

(המשך מעמוד 7)

פעולה ציבורית בממדים אמריקאיים, בו אפי' שר הפעלה מאות נשים אמידות החסרות התעסקות מועילה ומרתקת בחייהן, היא לא יכולה למצוא שטח מתאים יותר מאשר זה. מאז תם סדר השיתוק במלחמה נגד השיר תוק, רופאים ואנשי ציבור שמרניים, שקפאו עד כה על שמריהם, שוכנעו כי אין כל רע בפרסומת אמריקאית, כשהיא משרתת מטרה טובה. ילדים משותקים עניים, שבגדיהם לא הופשטו משך שנים (אבא שונה לראות את זה...) הוסאו לקיסנת-קיץ, התעמלו, התייחסו בחריכה בשמש. בעזרת כמה מתנדבות אחרות, הוקמו חוגים עירוניים ואזוריים של האיגוד הישראלי למען נפגעי שיתוק הילדים. המטרה הסופית — לארגן גם בישראל מפעל של מיזעוד הפרסות — עדיין רחוקה. תצורה פעולת-ארגון רבתית, אולם בינתיים אין בטי דובינר בזה לפעולות קטנות, רותמת למפעל כל אדם ותיה שוראים לה כבעלי יכולת לעזור. המועמד האחרון: הקוף טוטו, שהובא למסיבה של חברי האיגוד, שיכנע את הזירה-טרוני לערוך חודש הצגה מיוחדת למען האיגוד.

ים

מה נשמע באודיסה?

הימאים שירדו מאנית הקיסור צבועת ה- שחור בגמל חיפה והפריחו כמה קללות עסי סיות ברוסית, עוררו שאלה בקרב קהל ה- קרנות: מי הללו? רוסים?

ואמנם, א/ק נחשון שיצאה מחיפה לפני כחודש עמוסה מטען פריהדר ובגנות, זכתה להכנס לים השחור שהפך את מזגו החם, הוריד את הטמפרטורה שלו עד מתחת לאפס. אנשי הצוות עמלו יומם ולילה כדי להזרים קיסור בצינורות, שלא יקפאו הם ומטענם. ששה ימים לאחר צאתם מגמל הבית עלה לספינה נוס סובייטי שנטל לעצמו את פני קוד האנייה והדריכה בכניסתה לרציפי גמל אודיסה.

כאשר הטילה האנייה עוגן ליד רציף עמוס גלי אבן, מהם שברי הריסות ומהם מטעני אבן פחם, לא אחזה כיתה חיליים חסונים, שמנתה 20 איש בפקידות של סגן, לתפוס משלט. החיליים ריכוזו את אנשי הצוות בחדר

ארגוני הפרי נעטפו בשמיכות צמר והוכנסו לחממה או קרונות מחוממים. לאחר שקבלו הימאים שוברי יציאה לעיר, שוברים כפולים שאחד מהם יש להפקיד ביד שומרי הנמל, הורשו לצאת משערו, לשוטט ברחובות העיר.

אודיסה בנויה יפה וסימטרית, רחובותיה ישרים ונקיים. תנועת האנשים והרכב, המונית וערה, פה ושם אף נראה טכסי, אך אופנוע ואופניים הם בחינת כל יראה. נכים וחיליים רבים משוטטים בעיר, ביניהם אפשר להבחין גם באנשי הנק. ד.ד. שפס אדום צמוד לדרש מעילם.

ניידון וליפסטיק. ביום מסויים בחודש, סיפרו המלחמה, מחדשים את המלאי בחנויות, וכעבור שעות, עדים לזאת תורי האנשים, כבר אין להשיג סחורה והמדפים ריקים. גרבי ניילון המובאים העירה עלידי המל- חים, נמכרים ב-60 רובל הווג. מלצרים רגילה מרחיחה 45 רובל ליום, גם ליפסטיק שייך לסוג המצרכים המבוקשים, אלא שהוא מצוי בשוק רק בצבע יחיד. ארוחת צהרים עולה במסעדה 15 רובל.

האנשים מבליים את זמנם בבתי קפה, בהם מנגנות תזמורת בת 4 אנשים. הנעימות המ- נוגנות כוללות את כל סוגי הריקודים, בהבדל יחיד שכאן רוקדים בנוסח אחד: טנגו.

הימאים הישראליים בקרו במועדון הימאים הבינלאומי המשמש מקום מפגש לימאים מ- ארבע כנפות תבל, והשוכן בבניין מהודר ש- שימש לפני כן כנסיה פרבוסלבית. במועדון אין למות למשחקים ספריה שאין בה ספרים ל- קריאה, בלתי אם לזה המעוניין בחומר תע- מולתי קומוניסטי.

שעשועי חינוכי. אחרי ארוחת ערב ב- מסעדת המועדון, שאינה מן הזולות, נכנסו הימאים לאולם קולנוע המצוי באותו מוע- דון ושבו הוצגו לפנייהם הסרטים הסובייטיים בעלי האופי המקובל, בהם תמיד צודק הרוסי, כגון זה המתאר קרב ימי בין האדמיראל הרוסי גוויקוב לבין נפוליאון.

חניכות הקולאג' הסמוך הופיעו אף הן ב- מועדון. תפקידן היה לתעמלן תוך שעשועים. החניכות עשו את שלהן, והימאים העדיפו להשתעשע תוך כדי הקשבה.

היחס לזרים מצד תושבי העיר היה אדיב,

עורך ידיעות אחרונות, היה משך שנים מנתן השבועית של ילדות רבות מגיל 7 עד 40, סיפר להן על הרפתקאות חייו הרומנטיות המעודכנות של ארול פלין, בעלה האחרון של לנה טורנר ולבטי ההתבגרות של אליזבט טיילור.

עולם הקולנוע הוא החוזה שקפצה מצלעו של קולנוע. כמה מעובדי קולנוע קמו כיום בהיר אחד, לקחו את כל החומר שעשוי היה לעניין אותם. עזרו למוציא-לאור שמואל פרידמן לפתוח עתון שנבדל מקודמו רק ב- חלק הראשון של שמו.

השניים דמו, משך הזמן, לאחים תאומים כשכל אחד מנסה למצוא אצל השני כתם לדה שאיננו אצלו. הקורא כמעט כבר לא הבחין ביניהם.

לפני שנה, יצא עולם הקולנוע בתמונת- שער צבעונית. כעבור שבוע בדיוק היה שערו של קולנוע צבוע אף הוא. השניים המשיכו במרוץ המרתוני, שהגיע לשיאו כאשר לפני חודש הוגדל עולם הקולנוע, שעשור חזר להיות ללא איפור. שמחתו לא ארכה, כי

אורח רגינדר לובין

"אינדיאנים יותר טובים מאינדיאנים!"

וויגואמים, בהם למד את אמנותו ובהם יש ברצונו להוסיף ולשכללה.

משפט

ההידרולוגי הישראלי

לרב נפתלי דוליצקי נמאס לשבת בכלא שבועיים תמימים, הוא ניסה לשכנע את חוקריו שלא היתה לו כל שייכות להעברת סכום של 300 אלף דולאר לחוץ-לארץ, מבלי לבקש על כך רשות מאת האוצר.

חוקריו לא שוכנעו, הביאיהו בשבוע שעי- בר בפני השופט על גמל הארץ פקודת המעצר ל-15 יום נוספים. על-יד בנין בית משפט השלום לעניני ספסרות חיתכה לרב דוליצקי הפתעה בלתי משמחת: קבוצת עתונאים וצלמים חיתכה לו בחברת אשתו ועורך הדין שלו, מיכאל לנדאו.

גברת דוליצקי התרגשה מאוד למראה קב- לת הפנים הנלהבת, התלחשה עם מר לנדאו שניגש לאחד הצלמים באמרו בקול קודר: "אני מזהיר אותך לא לצלם את מר דוליצקי. אני עורך הדין שלו."

גבות עיניו של הצלם התרוממו בהפתעה: "מאימתי עורך דין אוסר על עתונאי לצלם?" "הזקרתך, אל תגיד אחרתך שלא ידעת." אמר עורך הדין, וחזר לגברת דוליצקי. הצלם תפס עמדה.

כמה זמן אפשר? היה זה הרגע ה-

הארץ

כמלוה ניתן לו אחד מאנשי הפלוגה,

נער בן 118 (במחנה).

עודד לוריא, תל-אביב

מלוה בעל ניסיון בחיים,

אל צבור הע בדים בישראל (אמר).

מרכיב דן, צה"ל

הודעה מטעם ספרטקוס?

"מלחמת העולם השלישית תפרוץ ב- שנת 1936" — ...אלה הן הנבואות ש- השמיע... חוזה בכוכבים (הארץ).

יגאל סימון, תל-אביב

מה שבטוח, בטוח.

בשבוע שלאחר מכן התנוססו בקיוסקים גלוי- נות קולנוע באותו גודל, אך יחד עם זה צבעוני. כששמע גרשום קומורוב, הממושקף וכסוף-השער, שעולם הקולנוע נותן במדור השאלות, תשובות לחידון שמפרסם קולנוע השיב בחיך: "זו הפרסומת הטובה ביותר שהם יכולים לעשות לי".

אורחים

מתקשרים בנוצות זרים

רג נולד לובין פגש את גלדים על קרשי הבמה של בית-הספר לאמנויות דרמטיות שבניו-יורק. עד מהרה מצאו השניים את עצי- מם מאוחדים בשתי מסרות משותפות: רצון להימצא זה בחברת זה, ואהבה לתרבות ה- אינדיאנית הקדומה.

המטרה דשניה לא היתה חדשה לרגינדר לובין, בן העשר. מאז היותו נער נמשך אחרי תרועות הקרב האינדיאניות, שלל נז- צות ססגוניות והוד אבירים שאסף את אני- דות המערב הפרוע.

בילדותו, כאשר סח להוריו את רצונו ל- הצטרף לשבט אינדיאני, ראו הללו בתשרי קתו חלום-ילדות טיפוסי. אולם היל התיחס אליו ברצינות. כשביקרה בעיר, בהיותו בן- 11, להקת אינדיאנים, החליט הילד בלבבו כופית להיות רקון אינדיאני לכשיגדל.

מהפר הגדול, מחמאה. לזמן מה ברח אל אחד ממשבי האינדיאנים, אולם הוריו התורירו אליהם, הגרו מזוחה לניו-יורק, הרחק ממושבות האינדיאנים.

אך גם שם, כאמור, לא שכח רגינדר את אהבת נעוריו, הפך, עם אשתו הצעירה, את חלומם למקצוע. שניהם שקדו במשותף על לימוד ההחי של שבטי האינדיאנים, עברו, על מנת לחתור למקורות תרבותם, לגור באזור השמורה האינדיאני שבמדינת מוני- מנה.

כדי למנוע את השמדתם המוחלטת של האינדיאנים, שהתמעטו במהירות מבהילה כתוצאה מרדיפת, הלבינים, מחלות שלא-היו מחוסנים בפניהן והשמדת התואים, מקור פרנסתם, הקצתה ממשלת ארצות-הברית שט- חים מוגנים לאינדיאנים, בהם מוגבלת ה- כניסה לאנשים לבנים.

חשוד נפתלי דוליצקי

"אדוני יצאו!"

פרט למקרה שאחד הימאים שכח לתבוש את כובעו וזהותו נעשתה בלתי-ברורה לאנשי ה- מקום החשודים.

אח יחודי העיר פגשו באורח מקרי, וה- שיחו היתה מסוייגת למדי. ליחס פוגע זכו דוקא מצד איש הצירות הישראלית, שהזמין למסיבה את קציני האנייה, התעלם מקיומם של ימאים "משוטטים".

לאחר שהוצפו חוברות תעמולה תנמ-ללא- תשלום, יצאו הימאים להפלגה הביתה, שם- חים שנכנסו ויצאו בשלום.

עתונות

אדם וחווה

Anything you can do —

I can do better.

השבועונים קולנוע ועולם הקולנוע דמו לפ- ני חודש לאני אוקלי ופרנק במחזהו המוסי- קלי של אירבינג ברלין.

קולנוע שנוצל לפני חמש-עשרה שנה לגר- שום קומורוב, שהיה משך ארבעה ימים

האצב, הקטן והחלו בבדיקה קפדנית של מטען האנייה. לא פסחו אף על מטענם האישי של המלחים. לשאלתם, מדוע נערכת בדיקה זו בעזרת מוטות ברזל, הסביר הקצין לצוות כי זהו הנוהג השגרתי בכל נמלי העולם.

וויכוח בנוסח רומי. למלחים היו כל הסיכויים לנצח בוויכוח על השאלה מי מבי- ניהם ביקר במספר רב יותר של נמלי העולם, הם או הסגן הסובייטי. אך כל וויכוח על האדם רוסיית חייב להסתיים בנצחונו של הרוסי, אשר היפנה גבו למלחים ולא טרח להפריך את טענתם על צורת חיפוש זו.

הפריקה החלה. כל ארגז עשירי נפתח וה- פרי שבו נבדק בקפדנות. בבגנות טפלו ביתר עדינות. הפועלות שעסקו במלאכה, נטשה ו- אילנה, אשר זו להן פעם ראשונה בחייהן לראות בגנות, שאלו תמהות: כיצד גדל פרי זה, על עצים, או כבולבוסים באדמה? כאשר ניסו לטעום מן הפרי (לא תחסוס שור בדישו), נתאכזבו, רקקו את הפרי המב- סיר מפיהן: הבגנות היו עדיין ירוקות.

חסן עינבטווי וחמדה לזר
מה כל זה לעומת האהבה?

מתאים: נעצר סגור משטרה ירוק מתוכו יצאו שוטרים ואיש גבוה, כבן 55, ממושקף, וחוס זקן לבוש מעיל גברדין משובח. כשראתה הגברת דוליצקי את המתרחש צעקה לבעלה בקול: "זקרו ליצו!" באופן אוטומטי ציית דוליצקי לקול רעייתו וכיסה פניו בכובעו החום. המצלמה נקשה והצלם השתחזה ואמר ברוסית לא פחות נקיה: "ספאסיו!"

בחרו של השופט, ביקש עורך-הדין ל- שחרר את דוליצקי בערבות, טען שהמש" טרה מחזיקה את שולחו מבלי לחקור אותו, רק כדי להפעיל עליו לחץ בלתי-הוגן. מספק מיכאל גולדמן, שעיניו הכחולות והשקטות הישירו את מבטן בפני השופט, ענה בנימוס: "חקרנו את דוליצקי מיום מאסרו בעל-פה ובכתב." "כחוכחה, פתח את תיק העור העבה שבידיו והראה לשופט את הדו"חות הארוכים. הוא טען שהחשודים האחרים, הרבנים משה אשכנזי ואליעזר קרטיק, שוחררו רק לאחר שהחקירה נגדם נגמרה, בו בזמן ש- דוליצקי עלול להפריע לחקירה אם ימצא בחוץ.

"כמה זמן אפשר לחקור את הנאשם?" נכנס לדבריו עורך הדין לנדאו. "הארכי- אולוגים חוקרים את ההיירוגליפים המצריים מזה ארבעת אלפים שנה. כמה אלפי שנה דרושות כדי לחקור את מר דוליצקי?"

השופט הירדה בשקט, החליט לתת למפקח גולדמן יום נוסף כדי לגמור את החקירה בהירוגליף הישראלי.

דרכי חיים אהבה לילאומית

חמדה לזר בת ה-14 לא היתה שונה מאשר התלמידות בבית-הספר בעכו, כששמעה לב לטופס הצעיר שהקים צריף מול חלון ביתה. היא התאהבה במבט ראשון בנער בן ה-15, חוס-העין, בעל השערות שהצהיבו למעלה. אולם מאותו רגע היו חיים שונים בתכלית. הסיבה: שם הנער היה חסן עינבטווי, והוא היה ערבי.

תחילה התקוממה האהבה. במסלול רגיל. חמדה היתה חברת השומר הצעיר, חופשית מדעות קדומות. באחד הימים ראתה את הסופסן שנית. הפעם בקולנוע. "הוא יצא, אני יצאתי. הוא לא הכיר אותי. הוא קרא לי צברא. אמרתי לו שאני צברא, אלא עולה מבולגריה."

לחסן היו אופניים. לא נעלם מעיני חמדה שהחל להסתובב לפני ביתה לעתים קרובות מאד. היא אמרה לו שלום. הוא אמר לה שלום. זה היה לפני שלוש שנים.

"היא מתה בשבילי!" חיש מהר הת- רגלו צעירי עכו לראות את הוזג הצעיר הולך בצוואת לקולנוע, נוסע מיד פעם לחיפה להגעה. "הנה חמדה והערבי שלה", אמרו הצעירות האחרות. לזוג לא היה זה איכפת. פעם ברחא חמדה מן הבית למשך שלושה ימים, לנה עם ידידה על שפת-הים. פעם אחת נסעו באופניים לדודו של חסן, מוכ- תר לשעבר, שהנהו כיום הערבי היחיד ב- קיסריה, החיים היו הרפתקה גדולה.

הגיע היום בו ביקר חסן בפעם הראשונה בביתה של חמדה. "אבא שאל: אין כבר יהודי בשבילך? אמרתי: זו אהבה. אי אפשר להפריד בין אוהבים. לבסוף הוא הסכים ואמר: שרק לא תצטערי!"

דומה סיפורו של חסן על ביקורה הראשון של חמדה בביתו. "אמא שאלה: מי זו?"

* ברוסית: "כסה את פניך!"
** "תודה!"

קיבוץ עשיר

בבקר אישה-ריב של הלייבור הבריטי, **אניורין** ("גני") **ביוואן** בקיבוץ אפיקים, הביע בהתלהבות את הדעה: "אתם קיבוץ עשיר מאד." אנשי הקיבוץ, ששלוש שנים קודם לכן הרגוזה אותם מאד הבעת דעה דומה מפי אדם חשוב פחות, קבלו הפעם דעה זו בתשואות.

במסיבה אחרת שנערכה לכבודן, הצביע האורח על **יגאל אילון** שישב לידו, אמר: "הוא כבש את הגג, והגג כבש אותי!"

פחות נלהב מעתיד הקיבוץ היה הביוגרף של סטאלין, **יצחק דויטש**, שנסר לכתב גיואיט כרוניקל בלונדון רשמים על ביקורו בארץ, אמר בין השאר: "אם הסוציאליזם יתפוס מקום במזרח התיכון, באיו צורה שהיא, יהיו הקיבוצים גרעין של חברה חד- שה. אבל אם... היוזמה הפרטית תכה שרשים בישראל, אין עתיד מזהיר לקיבוץ."

אמר **נחום** ("שלום עם ערב") **גולדמן**, בהסבירו את הכניויות לעתיד (ראה במדינה): "בארץ הזאת לא מכבדים אדם יותר משלושה חדשים — אם בכלל מכבדים אותו."

מדורו היומי של **עמוס** (עוזי ושות') **קינן** בחרות, שוועלים קטנים, עורר את חמתו של בן גבע אדום-הזקן ידידה (**דריי**) **מנוסי**, שתקף אותו במדורו היומי, החדש גם הוא, חמש אל החומש, המהמה חקיקי למדור ה- חמשייר בהטוטם הזה. בלשון זו:

שועל ממורמר ופגום-חבר
החל לנופף לעת ערב
בנס ה"חזות",
ובשכר השורות
זכה למלא פיו בטרף.

תשובת חרות, פגומת המשקל השירי, ש- לטענת קינן לא נכתבה על-ידו לא אחרה לבוא:

היה היה איש בשם ידיד,
בולשן מבוסס וסוליד,
את חסמו המגואל
בין שיני השועל
הוא נעץ
וילל: "רחבדות, יא-סידי!"

פשיסדו פקידים גבוהים בצירוף הבריטית קבוצה לעיסוק בספורט חביב עליהם, אך לא-מקובל בארץ. פולרי, הזמינו להשתתף בה גם ישראל אחד ויחיד: רמ"ח **יהודה גיא**, איתן-הגוף, בו החלו להתעניין אחרי שנודע להם כי הוא מבין הרוכבים המעולים בארץ ומארגן הפרשים של משטרת-התנועה.

כששלח צלם העתונות **בנו רותנברג**, תמיר הקומה, לשבועון לייף, לפי דרישתו, סידרת תמונות על חייו של **דוד בן-גוריון** בשדה-בוקר, קיבל מיכר דחוף שכלל דרישה לברר מיד (א) מה שם השומר הצבאי הנראה בתמונה אחת, (ב) אם האדם החבוש כפיה בתמונה שניה הוא גבר או אשה.

מדריכה הרוחני של לח"י והמורה הותיק, **ד"ר ישראל** ("אלודי") **שייב**, שהודח מתפקידו לפי הוראת ב. גיי, חזר השבוע למקצועו. בלי שיטוש את עריכת בטאנו וזיסם העתון ההיסטורי חדשות הצבר, חידש את עיסוקו התורני: שיעורי תנ"ך לצעירי ירושלים.

עובדי משרד החינוך נזכרו בנימוק-עזר חדש בהכחשת אפשרויות התפטרות של מנ"ח הלם הכללי **פרופיסור אליעזר ריגר**: מכיוון שכל המנהלים הכלליים של משרד החינוך עד כה היו אבות שללוש בנות, כמ" נהל הראשון, כיום מנהל גמנסיה הרצליה, **ד"ר ברוך בן-יהודה**, וכמנהל השני, פרופיסור ריגר, מן הראוי לשמור על מסורת זו. אולם בין ראשי החינוך בארץ לא מצוי אב-לשלוש-בנות נוסף.

כשנתחדשה ח"כית מפא"י, **כבה אירל** סוף, כטיסה האחרונה לארצות-הברית, ל- משפחת מהגרים מישאל לקנדה, לא ידעה כי תזכה במזכרת מעודדת ביותר: פתק בן שש מלים שנתחב לידה על ידי בן המשפחה, ילד בן שמונה, בהגיעם לשדה התעופה בניו- יורק. תוכן הפתק: "דודה. לא דאגי. אני אחזור. משה".

כשנשאל הסופר עתיקה-סגנון שמואל-יוסף (**ש"י עגנון**) **ציצקס**, בעדותו במשפטם של

* עמוס אילון, סופר הארץ, שפירסם ב- עתונו מאמר בשם אפיקים: קיבוץ עשיר — והלאה?
* משחק הדומה להוקי, נבדל ממנו בכך, שהמשחקים רכובים על-גבי סוטים.

תושבי תלפיות נגד העיריה שהקימה את ה- מזבלה העירונית בשכנותם, אם הזבובים מן המזבלה מופיעים רק בעקבות הרוח המז- רחת, ציטט משפט תלמודי. "ארבע רוחות מנשבות בירושלים בכל יום" כשחקר אם ביקר את המזבלה אי-פעם, השיל בסגנון המיוחד: "מה היה לי לבקר, היא באה אלי".

כלה עשירה

אשתו של יועץ-הדברים-המובנים-מאליהם **רייז** (כיצד לרכוש ידידים והשפעה בחברה) **קרנני** התקנאה בהצלחת בעלה, הוציאה לאור ספר מקביל משלה בשם כיצד תסייע לבעלך להתקדם. עצה טיפוסית: "חוש ה- הומור של האשה בא על ביטוי המובהק ב- יותר כשהיא צוחקת לבדיחות בעלה."

12 שנה לאחר שהפסידה את הסיכוי לכס- המלכות הבריטי, הפסידה **הדוכסית מ- ווינדזור**, אשתו של מי שהיה מלך בריטניה, גיורג השמיני, שוויתר בגללה על מלכותו, גם את מקומה הראשון, השמור לה מאז נישו- אה, ברשימת הנשים הלבושות באופן הטוב ביותר בעולם, ירדה השנה למקום העשירי, אותו היא מחלקת עם שחקנית התיאטרון והקולנוע **מרי** (קרוס פאסיפיק) **מרטין**. הסיבה: סירובה העקשני להיכנע למיצותו של אליל האופנה הפאריסאי **כריסטיאן** **דור**, לקצר את חצאיתה.

יום לפני שנשא פופיריו רובירוה לאשה את מלכת-החנות-הפרוטות ברברה האטון, הכריזה הכוכבת ילידת-הונגריה **זא-זא** (מולינ רוג') **גאבור**, המפורסמת כשערה ה- בלוני (הצבוע?) כי החתן עסק עד יום לפני נישואיו (הרביעיים) בחיזור נלהב ביו- תר אחריה, ביקש את ידה בו ביום. כש- סירבה, הנחית לדבריה הדון-דואן המפורסם מהלומה הראויה להתכבד על עינה הימנית, הלך לבקש את יד כלתו העשירה (שנישואיה, הפעם, היו הרביעיים), לא נושא גם אחרי נישואיו, חזר אחריה באמצעות שיחות טל- פוניות וזרי פרחים שנשלחו טלגרפית. אמרה זא-זא, במבטאה ההונגרי הטפוס: "העוב- דה שהיכה אותי, עוד לא אומרת שאינו אוהף אותי. אשה שמעולם לא הוכתה, סימן שמי- עולם לא נאהפה. אני אוהפת את **ג'ורג'** **סאנדרס**, (כוכב הקולנוע, בעלה הנוכחי).

זא-זא גאבור הכצועה
בלי מכות אין אהפה

רובי אוהף אותי, ברברה אוהפת את רובי. אבל מי אוהף את ברברה?

השבוע יצב כותב רומי-הפשע הנווד **אירל סמנלי גארדנר**, יוצרו של הבלש (הדמיני) פרי מייסון, הפותר בקלות מפתיעה תעלומות פשעים מסובכות ביותר, בפני ההכ- רח לפתור בעצמו בעיית פשע (ממשית): שודד אלמוני הריק מביתו בקאליפורניה את מכונת-הכתיבה שלו, את בגדיו ומשקאותיו. כשנשאל על-ידי השריף המקומי במה יוכל לסייע בחקירה, גימגם: "א... סבורני שה- פושע לא בא במכונית... לא ראיתי עיקבות צמיגים. בעצם, הוסיף בבושה, "אינני סבור שאפשר יהיה לגלות עדות ממשית."

* לא-קרובה לבטי (אני אוקלי אשת לפי- דות) האטון, כוכבת הקולנוע.

הוליווד

קשר השתיקה

אשה צעירה בפרחת חרפון, ירדה מן המיטות בשדה התעופה אורלי, צרפת, כשהיא מחייכת לכל העברים, תרה בעיניה אחרי עתונאים. הם ניגשו בעצלתיים צילמו כמה תמונות הפליטו "תודה" רפה, והלכו. קורין קלה היא הכוכבת חסרת המול ב"וותר בהוליווד. כשהובאה לשם מצרפת לפני שבע שנים, האמינה לסוכנית שצפוי לה עתיד. היא קבלה הוראות כיצד להתלבש, להסתר, לנהוג בקאדילאק, לחייך בשפתים לחות, לשקורים אלה, הוסיפה משהו משלה: קריצה בעין ירוקה, ואמירת אורלה בכל הזדמנות. היא "התלבשה" על גבר צעיר וחסון יהודים!

ביכבת קורין קלוזה
"אורלה"

בשם ג'ון ברומפילד, בנו של הסופר האמריקאי, נישאה לו. חיכתה לתוצאות. הזדמנות ראשונה ניתנה לה בסרט הראשון המאבק בחולות, בו היה עליה לשחק תפקיד מדיחתי-גברים בצפון אפריקה. התפקיד, שדמה בתוכנו ומסרתו לזה של גילדה, איפשר לה ללבוש שמלות הייזריות, להסתר, לנהוג כסרוקת דומה, לשיר שיר או שניים, לנענע כמה אברים, אולם היא לא הגיעה אפילו לקרסולי כשרונה המועט של ריטה הייזרית. לנישואים, פפריקה, המפיקים נענעו את ראשיהם בדאגה, התנחמו שכל ההתחלות קשות, נתנו לה להבין שמה שלא עושה הכשרון, עושה הפרסומות.

קורין הבינה, החליטה להיות אישיות מדור בת. היא קראה לעתונאים בהזדמנויות שונות, הצהירה בקריצה, שבעלה הוא אוהבים מאור את האהבה. שהיא חושבת כי על אשה להתהלך בבית בגדים שקופים ומגרים, שיביטו ניצור לבהמות בית, שהיא אוהבת לטבול באכזב מבוש כשבעלה החסון מקרץ על את הגב, שהיא אוהבת לפלרטט גם עם גברים אחרים ("כדי להוסיף פפריקה לנישואים"), שצרפתיה היא אשה אידיאלית. העתונאים לא התרגשו מהצהרותיה. הדיוטות אותן רק במקרה של עודף מקום בטוריהם, הקדישו לה שימת לב מועטה. קורין המסכנה ניסתה בדרך אחרת, החלה רבה עם כמה נשים בטונים גבוהים מדי, נשמה לרחות, כאשר התפרסמה מריבתה עם וזאז (מוליין רוד) גאבור, התאכזבה כאשר הופיעה נתיב שימת הלב למים גאבור, פעם שניה האיר לה המול פנים כאשר ובתה לתואר השחקנית הנדונה ביותר בעולם הסטודנטים. הצבר ששוקה, הוליווד, דמלא נשים יפות, לא התפעלה ממדמוזל קלוזה נמוכת הקומה וחסרת-ההגוף. צערה השופע והארוך, אלה הייזרית, אף הוא לא הסעיר לבבות במיוחד, לבלבשה הנוצות העלו משיכת כתף, כשנפלה בזמן הסרט לפני חודש על שיש צבר, החליטה לנצל את המצב לטובתה, הו-

חיוך — כשם שעוררו חיוך נאומי של די-נגו בשב אדולף היטלר בכתב-המרוח של מיינכן בשנת 1920. אולם כמו אותם הנאומים, הם צריכים לשמש התראה כי המחלה הנאומית-שמית טרם מתה, וכי היא עלולה להוליד הפתעות. היהודי האמריקאי הממוצע ניתקל אך מעט בגילויים אלה של אנטישמיות תוקפנית, אף כי אירגוניו מתריעים נגדם מדי שבוע. אולם הוא נחקל באנטישמיות אחרת, עדינה יותר ואולי מרגיזה יותר. אמר לא מכבר עורכדין צעיר מפרגו, מ"דינת דאקוטה הצפונית, לישראלי שנודמן שם: "כל עורכדין אצלנו יהודים. כשאחד מהם מחפש שותף צעיר או מתלמד, הוא מ"עדיף תמיד לקחת לא-יהודי, ואחר-כך עוד יש להם החוצפה לטעון בפני בתי-הדין נגד חברות מסחריות המסרבות לקבל עובדים יהודים!"

(המשך מעמוד 9)
שמרכוז בלוסיאנג'לס, שם הב מוציאים שלושה עתונים — הדגל, הצלב והמגן. עתון נים אלה אינם נשלחים בדואר, כי השימוש בדואר להעברתם הוא עבירה פלילית. אולם אלפי מתנדבים עוברים מכית לבית, מחלקים אותם בין האוכלוסיה.

בפילדלפיה, העיר השלישית בגודלה במדינה, היה קציר השבועות האחרונים בלבד: שני מקרי התנפלות על נערים יהודיים, הצפת לוחות המודעות בכרזות לילה לילה, שלוש התפרצויות לבתי-כנסת, אך עיקר הפעולה נעשית דחקה בערים הבינוניות, בנות מאה אלף עד חצי מיליון תושבים. כי אלה הסוברים בלוחות בעיקר מחוסר-עבודה וממצב כלכלי ירוד. ואילו העיר ניו-יורק כמעט חופשית מאנטישמיות תוקפנית זו.

המטרה העיקרית לחיצי האנטישמים הם השמות היהודיים הבולטים בצבור, בצורה זו קל להם להגשים בחשיבות היהודים בחיי המדינה, ובעיקר בחיי התרבות. האמת הפשוטה: כמובן שונה: ליהודי ארצות-הברית אין כמעט חלק לא בבנקים הגדולים ולא בתעשיית הענק, אלא אך בכמה תעשיות זחורות. ערך, כגון תעשיית בגדים. אין להם שיתון לא ברדי, לא בעתונות ולא בטלביזיה, אף כי הם שולטים בעולם הקולנוע.

דוגמא אופיינית היא אישיותו של הגנרל סאנוף, שביקר בשנה האחרונה בישראל. סאנוף, לשעבר מפקד חיל-הקשר האמריקאי, הוא נשיא חברת ארטי. לא שייכות עשרות תחנות-שידור, בתי-חרושת למכשירי רדיו וטלביזיה. סאנוף עזר לישראל כימי מלחמת השחרור, בולט בעולם היהודי, אך אין לו שלטון אמיתי על חברתו, כרוב מניותיה בידי משפחת דו-פונט העשירה והנצורית.

רוב האנטישמים מסוג מחברי עלונים אלה יושבו בכתב-הסוחר כחשודים באהדה לנאצים במלחמת העולם האחרונה, ודבריהם אינם אלא העתקה גרועה של התעמולה הנאצית הנושנה.

הקוּקלאקסִקלאן קם לחחיה

יותר מסוכנת ההתפתחות האחרונה בארצות הברית החשאי החדש בשם קו-קלוקס-קלאן.

ארבון זה הוקם לפני 70 שנה. אחרי כל-חמת האזרחים האמריקאית, כדי ללחום נגד הכושים שהרימו ראש אחרי נצחון הצפון. פעולותיו תוארו באהדה ברומן חלק עם הרוח. אולם למעשה לא היו כל כך אהודות: הקלאן, שפעל בעיקר נגד כושים וקאחונים, אינו מאות משפטי לנין, מריבית מנהיגיו נאסרו על-ידי השלטונות, כך שהארגון מת כמעט מיתב טבעית בשנותיהם האחרונות. אולם לפני כחודש מתפרסמה הודעה מיוזמה מטעם הנהגת הקלאן: הוא מוכן לקבל לשורות כושים, כמובן בקבוצות מיוחדות ונפרדות, ואפילו קאחוליים. הסיבה: הקלאן הציב לו מטרה חדשה ופתח מסוכנות רדיפת היהודים.

ימים מספר בלבד אחרי אירגונו מחדש הקלאן הביאו סוכנויות הידיעות, היהודית בעיקר, את הקציר הראשון: כבואם, מדינת אידהו, חולל בתי-כנסת; בואקו, מדינת טקסס, לוכלכו המצבנות בבית הקברות היהודי.

בדרך כלל ירדה הנקודה הדתית בחשיבותה. חוגים מסוימים עודם חוזרים על הטענה הישנה כי היהודים צלבו את ישו, ועוד עתון אחר, קומון סנט, הקדיש גיליון שלם למחקר היסטורי שמטרתו הייתה להוכיח כי ישו לא היה יהודי כלל — דבר שכבר נשמע בגרמניה לפני 50 שנה.

לא מחמת נשונות הטענות שהשחיטה היהודית גורמת סבל איום לחיות, וכי על היהודים האמריקאית לאסור אותה מסעמים אנושיים. "הפסיקו את הברברים היהודים!" כתב עלון אנטישמי מובחן נגד השחיטה. "אלפי בהמות חסרות מגן לעונות עד מות על ידי שוחטי הכשר, כשהם תלויים ברגל אחורית, גרונם נשחט, עומדים היצורים המכונים בעצמי מוחת איטי ואכזרי." העלון, הנקרא עלון תנועת התחיה הלאומית, קורא לכל האמריקאים ההגונים להתקומם נגד הפשע.

אין כניסה ליהודים

כל הכרוזים והעתונים האלה יכולים לעורר

• לשם אין שום תוכן, והוא בא לחקות את נקישת הדק הרובה.

סרטים

המלכה כריסטינה

המלכה כריסטינה, סרטו מלפני עשרים שנה של ראובן ממוליאן אודות המלכה ה-שבדית בתו של גוסטב-אדולף הגדול, חובבת האמנות והגברים, הופק בתקופה שהגבורה גיטה גרבו הייתה בשיא תהילתה. "האלור הית" דרשה שישתפו בסרט גם את מאהבה אה, ג'ון גילברט, אילל הסרט האילם. היה זה סרט-הברבור לגילברט, תמרור נוסף בדרך הצילומים של גרבו.

כריסטינה של הסרט היא אשה גברית, לוי-בשת מכנסים, יוצאת לצייד וחיה בבידוד מזהירה, עד שהיא פוגשת בבית מידו את השגריר הספרדי (גילברט) החושב אותה תחילה לנער, עומד על טעותו כשהם עולים יחד לישון. השניים מבלים שלשה ימים בצורה מאוונת, נפרדים, נפגשים שוב כמלכה וי-שגריר, מתעלפים, עד שהעם מחליט לגרש את הספרדי. כריסטינה מוותרת על כסאה, מתכוננת לצאת עם מאהבה, שנהרג בינתיים. הסרט תסריטו ונושאו דומים לכל הסרטים ההוליוודיים בתלבושות של סיירן פואר ואורל פלין, (פרט אולי לכמה מצבים שכיחים לא היו מותרים), הוא נצחון אישי של גרבו, הבימוי נראה כיום איטי מדי, התפאורות אטרליות, המשחק פסטי, אולם גרבו לא נהדרת בתפקיד האשה-גבר ההופכת נשיית. פניה המופלאים והחושניים, קולה המעניין וסגנון האהבה שלה, עדיין יכולים למלא גם כיום אולמות קולנוע.

סוד הכלניות

סקיזופרניה, אחד הנושאים האהובים ביותר על הוליווד, וגם על אנגליה (חייג כפוליס) הדביקה גם את איטליה בסוד ה-כלניות, אודות אורה ליונית ורומית צעיר בגימנסיה (ואלטר קיאר) המרכיב משקפי קרן, מאוס להיות לטבע, ממשקפת אף היא, המספרת לו כל בוקר שחלמה עליו בצורה מדעית, והוא מספר לה על מחשבו. כשהיא מוליכה אותו יום אחד לי רופא, מתעקשת להיות נוכחת בבדיקה, ארמר לו הדוקטור שעליו להנח לזמן מה נשים, סיגוריות ויין. הפרופסור התמים משיב שהוא לא שותה, לא מעשן ולא — — בחצות, הוא קופץ ממקומו הולך למרדון הלילה טארוקי, שותה מעשן ומתעלס עם היפות שבבורניות המקום. למחרת הוא חוזר להיות הפרופסור הנבון.

תלמידו (אה מריה פררו) מתאהבת בו, משהה אותו בשיעורים לאכילס, פאריס, מפי ריעה לו, כדי לזכות בשימת לבו. היא מפתה את חברה הצעיר לכתב אתל אתל טארוקי אחרי שמעקה להיות מטיח מלה זו בפני הפרופסור (הוא סחב לו בלילה הקודם את הזמרת). למתקונה היא מוצאת פרופסור מעניין יותר, מתעלסת אהו מעט. נוצרים כמה בלבולים המתיישרים בסופו של דבר, מס-תימים בנשואי הזוג.

לא חסרים בסרט מידות זה גם שלשה ארבעה גנגסטרים חשוכים, מכריחי סמים משכרים, מוסיקה נגינית יפות.

• פיצול האישיות

העיתון הזה ממדקן:
המלכה כריסטינה

מבעד למסך החול לא הכל חלק

בחגיגות מוזגות, שהפכה כבר למסורת, נכנסה הליגה הערבית לשנתה התשיעית. באולם הישיבות של ארמון זעפראן, בלב קהיר, התכנסו נציגי שמונה מדינות ערב, כשעל השער הראשי שומרים שוטרים אזרחיים וצבאיים. היושב-ראש התורן, ראש ממשלת עיראק מוחמד פאדל אל-גמאלי, בירך את הצירים בהתרגשות עצבנית, כאדם הודע סוד גדול, מתאפק רק בקושי מלגלותו. הסוד לא נשמר זמן רב. מיד לאחר הפתיחה קם ראש ממשלת הלבנון, עבדאללה אליאמי, הכריז רשמית: בפגישה בין ג'מאל לי ונשיא הלבנון, כמיל שמעון, הושג הסכם על עמדה אחידה בכל 70 הסעיפים העומדים על סדר יומה של חזית הליגה.

הכוננה היתה ברורה: בפעם הראשונה מאז נעלם המלך עבדאללה הירדני מן הזירה המרחבית נעשה ניסיון להקים גוש מוגן למצרים לשכור את השתלטותה של זו על הליגה. כי בין ההצעות הבולטות על סדר היום עמדה הצעתה של עיראק לתיקון אמנת-הסוד של הליגה כדי להרשות איחודים מדיניים וכלכליים בין מדינות קטנות.

במלים פשוטות יותר. ההצעה, אמר, גב, היתה מנוסחת בצורה תמימה ביותר, והגישה את הצורך בהידוק היחסים בין כל מדינות ערב. במרכזה עמד הסעיף לבטל את הגבולות המדיניים, את הצורך באשרות כניסה, את גביית המכס על סחורות של מדינה אחת במקרה שדברים אלה אינם מעשיים. כרגע במסגרת הליגה הכללית, תהיה זה קבוצת קטנות יותר של מדינות, חופשיות להנהיגם בינו לבין עצמן. קבוצות אלה תהיינה גם חופשיות ליצור מערכים מעשיים חדשים. או להצטרף למערכים קיימים — כמובן, בתנאי שהדבר לא יהיה מנוגד לאינטרסים של האחדות הערבית.

במלים פשוטות יותר הביעה ההצעה את רצונן של עיראק והלבנון להצטרף באופן פעיל למחנה הצבאי המערבי, מבלי להתחשב בסיכוסה של מצרים עם אנגליה. בעמדה זו תמכו גם סוריה והירדן.

מה זה ערבי? לגבי מצרים, היתה זו נקודה רגישה ביותר. בכל יחסיה עם המערב, שימש איום הנייטרליות כקלף חזק בידה. לאחרונה אף הודיעו מנהיגיה בפומבי כי ברצונם להפוך את מדינות ערב לגוש נייטרלי — אפילו בעל נטייה קלה לצד רוסי.

איום זה הופעל במיוחד נגד ארצות הברית. על האנגלים עשה פחות רושם. להיפך: אנגליה הפעילה לחץ נגדי, הניעה את עיראק לזנום הצטרפות חלק מחברות הליגה לברית הגנה אתה.

התוצאות עלולות להיות קיצוניות. עוד לפני פחות משלושים שנה לא חשבו המצרים על עצמם כעל ערבים. להפך: בפי רוב התושבים, הגדיר השם "ערבי" את בני המדבר הבדואים, שהמצרי הממוצע הביט עליהם כעל פראים זרים. את עצמם נטו לראות כאומה מצרית, בעלת סגולות ואינטרסים שונים מאלה של מדינות המדבר.

כאשר מצרים החליטה, בכל זאת, לקשור את גורלה בגורל מדינות ערב, היה מובן מאליו שהיא תעמוד בראשן. היא היתה מפוֹתחת יותר, גדולה יותר, מתקדמת ועשירה יותר מכל מדינה אחרת. כיום אין מנהיגותה כה מובנת מאליה. אמנם מצרים עדיין הגדולה והמתקדמת שבין חברות הליגה, אולם גם אלה התקדמו ויש להן אינטרסים משלהן.

אנשי פשרות. אם שני האינטרסים יתנגשו בצורה חריפה וקיצונית, עלולה מצד רים לעזוב את הליגה. אולם ערבים הנם מטבעם אוהבים מקד וממכר, הפשרה היא לחם חוקם. מבחינה זו אין גם ערביהם של המצרים מוטלת בספק. ייתכן מאד כי כל העניין עלול להידחות עד למציאת פשרה — או עד שהזמן יביא פתרון.

מצרים

הכל בגלל אשה

מן היום הראשון התקשו מנהיגי ההפך מהמצרית להחליט מה הניע את כולוסי פואד טוגאי ינחית את המלך החוף התיכני ואר משהו אישי יותר. בכל הזדמנות שניתנה לו, ירה חצי לעג ארסיים במשטר החדש. האם אתם קוראים גם למה שעשיתם בשם מהפכה? שאל פעם את גמאל עבר אל נאסר, הרי זה מישחק חוככים.

כאשר פירסם השבועון אחר טענה המצרי

כיצד מכינים

"מרטיני"?

את המרטיני — הקוקטייל המפורסם ביותר בעולם — אפשר להכין בבית לפי מרשם זה:

מוזג 1 מנה חרמט "זכרון" של "כרמל מזרחי" 2 מנות של ג'ין, ערבב עם 1 קוביות קרח מרוסקות, סנן לתוך קנקן, הוסיף לכל כוס — זית ירוק אחד.

מאכל חמדה

הניסית פעם להכין אשכולית ארוחת בוקר בדבש במקום סוכר? אם כן, לא תרצה עוד לאכול אשכוליות בלי דבש. לא תרצה עוד לאכול אשכוליות בלי דבש. הדבש משלים השלמה מופלאה את טעמו העדין של הפרי ומעניק לך כבר בבוקר מוח ומרץ...

שיים לב:

כדאי להסיף את הדבש על האשכולית לכל הפחות חצי שעה לפני הארוחה, כדי שיוספיק להבלע בתוך ציפת-הפרי.

אימפרסריו:

ק. גינצבורן

הלהקה האינדיאנית

פואו-וואו

12 רקדנים ופגננים אינדיאנים, בריקודי הווי ופולו, אש, שמש, אהבה, קנאה, מלחמה. תיאטרון, "אהל שמ", היום, 13.1 4.00

והערב ב־8.30

ת.ל.אביב, "אהל שמ", מחר יום ה' 14.1.54 ב־8.30 בפעם האחרונה.

חדרה יום ו' 15.1 ב־8.30 ח'פה, "אורה" מוצ"ש 16.1 ב־9.00 ח'פה, "אורה" יום א' 17.1 ב־9.00 ח'פה, "אורה" יום ב' 18.1 ב־9.00 חולון, יום ו' 22.1 ב־8.30 קרית חיים, מוצ"ש 23.1 ב־9.00 רחובות, יום ה' 25.1 ב־8.30 נתניה, יום ה' 28.1 ב־8.30

כרטיסים ת"א: "ארמון" רח' הס 4 "שרותרון" רח' עליה 1 טלפון 3971. כרטיסים ח'פה: משרד ק. גינצבורג ושות' רח' הרצל 21.

בולים

אני קונה בולים ישראלים תחומים ובלתי תחומים ומעטפות. כמובן בולים מארצות חוץ.

ליאו קייל רח' דיונון 120 ת.א.

ירושות

משתתפות

בסרט

במאי אמריקאי ידוע, המתכונן לצלם סרט עלילתי גדול בישראל, פנה אל מערכת העולם הזה בבקשה לבחור למענו, בבחירה ראשונה, ארבע נערות המסוגלות למלא תפקידים רציניים בסרט זה. ורשויות נערות פוטוגניות, בעלות הופעה נאה, בגילים 17—21 ו-24—28, טיפוסים שראליים. השליטה בשפה האנגלית רצויה, אך לא הכרחית.

על הקועמדות לגשת למערכת העולם הזה, רח' גליקסון 8, תל.אביב תוך חודש ימים. החל מהשבוע הבא, בין השעות 12—10 לפנה"צ.

אמנות עדיין עומדת על הגובה כאמצעי להתכתבות. אחריה באים ספורט וטיוולים.

כותב שירים רומנטיים עוד בניל 28 (130/847). שחלקם נדפסו באחד העתונים היומיים, מוכן לכתוב שירים לכתורה בניל 28—26, ולהחליף דעות בנושא אהוב על כל משרד — אהבה.

אם את צעירה, משכילה נחמדה ונוסף על כך אינך מתנגדת להתכתב עם בחור בן 23, מוכן כלי נגוח (131/847). יש לך כאן הזדמנות מצוינת.

רק על הנניר רוצה להתחיל דעות סטודנטי טכניון צעיר כבן 22 (847/133) עם נערה משי כילה, נגוח (131/847). יש לך כאן הזדמנות מצוינת.

לפי בתורים צעירים בניל 30—25, בני תל.אביב והסביבה, זכות עריסות להתכתבות עם שתי חבי רות, שכל אחת אימרת על רעותה שהיא נחמדה (847/133).

תמונה ומעט זרזות מנערה בניל 23, חברמנית אוהבת טיולים אם רצונה לטרוף טיול מעניין בשווייץ, אנגליה וצרפת. את עזרתה לכך מציע סטודנט צעיר (134/847).

סקרן צעיר (20) שבכיר לא להשוות אומר כי הבנות אומרות עליו שהוא יפה, מכוער להכיר באמצעות מכחבים נערה יפה, נבונה ו משכילה בניל 18—17. סרט להעסקיות ספורטיביות, כטיולים וספורט הוא מתעניין גם כשכרות מדינית, היסטוריה, אמנות ותיאטרון. הכיכית שמורות בעיקר לתלמידות והסביבה (135/847).

מפני שהוא תלמיד כדור, אומר בן 17 (847/130) שהוא רואה את שא החלוציות ב"קלקלות. דבר זה אינו מסריע לו לומר שהבנות טוענות שהוא מכיך את דויד'זאן והן מכירות את הדון הכרות אישית) הוא מעוניין להכיר נערה בניל 16 שתהיה שטטנו של החלוציות סלנויות, אתה הוא רוצה להתכתב על אהבה, כל כלה משקית והי המין.

מי ששסיסמה, סלונים ונשים" נושאת חן כי עניה תוכל אולי למצוא עניין במכתביו של צעיר (137/847) ילד הארץ. נוסף על ועקורים סלונים, עליה לחבב צילום ולהיות בת 20.

לכל מכתב אלי יש לצרף סכום של 500 פרוטה בבלים. על המעטפה יש לציין העולם הזה, ת.ה. 136, תל.אביב עבור רות.

מפני הגשם

סוכך

מתוצרת

הסוכך

מפני הגשם

סוכך

מתוצרת

הסוכך

חקבר

טל. 5473

הסוכך

צילון

אצל

הסוכך

שוער הפועל חיפה גראור
בלי שלג, בלי חכמות

"מנוול, שוה מכות!"

שתי הגדרות מנוגדות אלה יצאו השבת
מפיות שני מחנות אוהדים, שהרעיו לסירוגין
לקבוצות מכבי פתח-תקוה והסופעל תל-אביב,
במשחק הסיבוב הרביעי של הגביע הישראלי.
המכנה המשותף שלהן היה שהיו מיוצגות
לאדם אחד: שופט אברהם בן-רובי שהעז
סוף סוף לעזר את האהב מספיק קטן בחוקת
הכדורגל. הוזכר לקהל הצופים כי קיימת גם
מכת עונשין של 11 מטרים. דעה קדומה, שכ-
מזע והפכה לעובדה קיימת. היתה סברה של
מץ ש"במשחק גביע עני שורקים למכת 11
מטרים." אך מדבר ששופט בריטי, צרפתי או
איטלקי היה רואה כטבעי, ניסו שופטי הארץ
התעלים עין, כדי לא לגרום לתוצאות מסוב-
כות הנוגעות יותר מכל דבר אחר לשלמות
גופם.

בן-רובי עשה השבע את הלא־יאומן, בִּי-
חור במשכן שתי היריבות המושבעות : כא-
שני נבלם חפץ הפועל שלא כחוק, כמטר אחד
בתחתן רחבת 16 המטרים, שרק את השריקה
ההגורלית. הפועל השחה את התוצאה ל' 1 : 1,
הוסיף לאחר מכן שער שני, הפתח-תקלימין-
ממחויץ הגביע מהשנה החולפת, שראו בדמיון
שם כיצד יור יורה מוציא את התפץ הנוצץ
מתוך ארונה, לחצו ביאוש על שער היריב,
ניסו לשווא להקציעו. ברעגים אלה, ייתנה ל-
בן-רובי ההזדמנות לשרוק שנית. כאשר נבלם
שחקן פתח-תקוה בבסות, הפעם, רק חצי מ'
בתחום קו ה-16'. הוא היסס, קבע כסופו של
דבר רק בעיטת עונשין רגילה שלא
ונצלה.

כדי להגיע לביתו לאחר המשחק, נזדקק בן-
רובי לחומה איתנה ובלתי חדירה של ידיים
ושוטרים.

2 (הַגּוֹלָם הַזֶּה 845) לַהֲפֹךְ אוֹתָהּ לַמֵּצִין
מִשְׁפָּט לְרֹגֵמָא. נֶאֱשַׁם מִסְפָּר 1: מִכְּבִי
פֶתַח-תְּקוּהָ שֶׁמְקוֹמוֹ הַנּוֹחַ בְּטַבְלַת הַלִּיגָה
הַרְשָׁה לְעֶצְמוֹ הַלְגִּישׁ עַל מִגֵּשׁ כֶּסֶף שְׁתֵּי
לְקוּדוּת. נֶאֱשַׁם מִסְפָּר 2: מִכְּבִי חִיפָה, שְׁנֹטל
לְעֶצְמוֹ אֵת שְׁתֵּי הַנְּקוּדוֹת הָאֵלֶּה.

היה ברור מראש, שלציון כוח לא היה כל ערך ממשי מאחר שמספר נציגי שני ה-ארגונים הללו בהתאמות הוא שווה, וה-מכבה, כשומרי אינטרסים נאמנים, ודאי שלא ידו באשמה. מצבם של שמונה קוברים, שלוש מכביות, ארבע של הפועל וואלה-ש-בית"ר, אינו מעודד ביותר ולכולן נש-קפה. כנהה במקרה של תחיים א- שלוש מפלות רצופות בסיום המשחקים. הנסיון של השנה שעברה, בעת שבשבת אחת התמסרו הקבוצות החזקות לחלשות, לא הועיל, וה-כעס שעוררה השערורייה לא הטיל פחד בלב העסקנים. להיפך, הם החליטו לא לצפות לרגע האחרון, שאפו להבטיח את מקומם יותר מוקדם, לעורר על ידי כך אולי פחות.

אולם ההצגה החיפאית היתה גלוויה מדי
לעין, ועסקני הפועל נטלו את יוזמת ההת-
קפה לידיהם אם לא ייעזשו האשמים על ידי
בית-הדין-העליון של ההתאחדות, לא יהיה
בה מפתח ביותר, באם תחזור הצגה דומה,
הפעם מהצד שכנגד.

הסובל האמיתי מכל העסק נשאר לעתה ב"תיר תלאביב המיותם, שנקבע למ-קום שלפני האחרון, יתקשה לצאת מהבוקר בכוחות עצמו, ללא עזרת דודים עשירים ב"נקודות.

אולם למרות הקור, נשבה רוח ספורטיבית
ומה במשך 10 הדקות הראשונות, המכבים
שקיעו כמויות ניכרות של מזון, הפחיתו
ת האורחים ואת הקהל כחדד בממשק
היהר ותקופני. היו אלה הרגעים הימים
יותר של מכבי, כי היוגוסלבים נטלו מיד
ת העוינים ברגליהם, שלטו בכדור בצורה
היהבה, ביחוד הודות לארבעה כוכבים ביר
גומיים, תותחים כבדים המשרתים בשר
תיהם.

הפגנת הכוח היתה מכרעת: שניות ספורות לפני גמר המחצית הראשונה זנק אבר'הם כדוריו, שער הישראליים, למרומי ה'קורה הימנית, את הבועטה החזקה השאלאה היו מעבודתו מפתח. 45 הדקות הבאות לא היו כקודמות ביותר, אך שיער גלזר המשיך לקיים את הבטחתו, הסתגן בין שורת ה'הגנה היוגוסלביה, עקף את ההלם המהולל של מלובאנוב, צרף, עליידי שער אופייני גם זאת ויובווינה לרשימה הארוכה של סוגי השערים מרגליו.

ההתרגשות לא ארכה זמן רב ואלה ש-
ציפו לנצחון האלוף הישראלי התאכזבו ל-
אחר שתי בעיסות נועזות ומדוייקות של
היוגוסלבים, שהעמידו את התוצאה 1:3,
השאירו את הצופים תמהים: אם לא מכבי,
אז מי?

נקודות בלי קיצוב

שקט שלפני סערה השתרר במסדרוני הת-
אחות הכדורגל כאשר הביעו השבוע נציגי
הפועל את הדרישה להעמיד כסעף ראשון
בדיונים את פרשת "השבת השחורה" מספר

חמשת אלפי צופים חיפאים השקיפו ה-
שבת בסקרנות אל 11 הגברים הוותיקים
של המגזר העירוני החדש. מאז שנת 1950,
באשר ביקרה בערים קבוצת נאשארקילה,
לא טעמו את טעמו של הכורגל היוגוסלבי.
11- של ויבודנה את סורת מש-
קיהם בישראל, היו שתי מעלות חשובות לגבי
הערים: (א) הפעם לא כיסה של סמיך א-
המגזר, כמו אז, (ב) ויבודנה היתה קבוצה
טובה בהרבה מנאשארקילה, שלא היתה מן
המעלות.

התועל חיפה, שקנה את המשחק בסכום לא
בנוסף מיבואני הקבוצה, מכבי תל-אביב, עוד
מקוה בפתיחה לנס שיביא לו את "ההפסד
כבוד" האופייני לקבוצות ישראליות. אולם
היוגוסלבים לא ידעו חכמות, העמידו את ה-
יכנס ההוק ביותר. ליתר בטחון, החליפו
חמשה משחקיהם רק לאחר שהבקיעו חמשה
שערים בזה אחר זה, הסיסו שער ששי לאחר
מכן כדי לעגל את הסכום. הגדיר צופה את
אבנותר: "אוי-יבדוניה, איזו שחיסה
נוראה!"

למרות חולשתם של החיפאים היה ברור, ממנה שהתרחש בשדה, כי האורחים שיחקו וירגלו מהיר, תכסיסי ותכליתי, ביחוד בעזרת ארבעה כוכבים עצירים, חזרי הנבחרת הלאומית ויוסלביה. היה זה גרגור רייקוב, קוף הגוף וזריו התנועה, ששלח שלוש פעמים את הכדור לרשת, זכה לשמועות רמות עבור משחקו המבריק, מידי הקהל אחוזי התלהבות.

מפלתו של הפועל, אם כי היתה קשה יתר
על המידה, הועילה לפחות למארגני המסע,
שנעזרו בה כתעמולה נוחה לקראת המשחק
שנשי עם אלוף הארץ והמארח: מכבי תל-
אביב.

אז מי?

הסטט סטיקה הבלתי רשמית קבעה סדר
זית כי לכדורגל, באיזור תל-אביב, יש כ-
ששה עד שמונה אלפי חסידים מושבעים ש-
שום פגעו טבע לא יעצרום מלבוא לתחרות
מזוניינת, בלחוד כשהודברים אמורים בקבו-
עוולאריות.

מספר צופים דומה בא גס השביע בקור
ברוח עזה, לא צטידין המתנגני כדי חזות
במשחק ויובידינה נגד מכבי תל־אביב הקהל,
שעוף במללים עבים וצעקי צור, ריחה על
22 השחקנים שעלו במכנסים קצרים וחולצת
פרוט דקה, החלו במאבק שתייה בכחיה
מאוסת גמלנין לבית שתי הקבוצות המתמור
לדור.

* בנוביסאד, יוגוסלביה, לפני ארבע שנים
יצאה קבוצת מכבי בתיקו 1:1 עם ויבורינה
שנקראה אז בשם סלוגה.

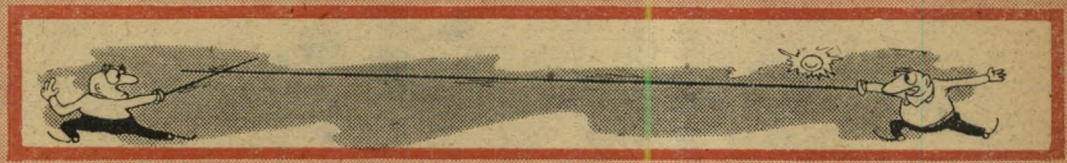
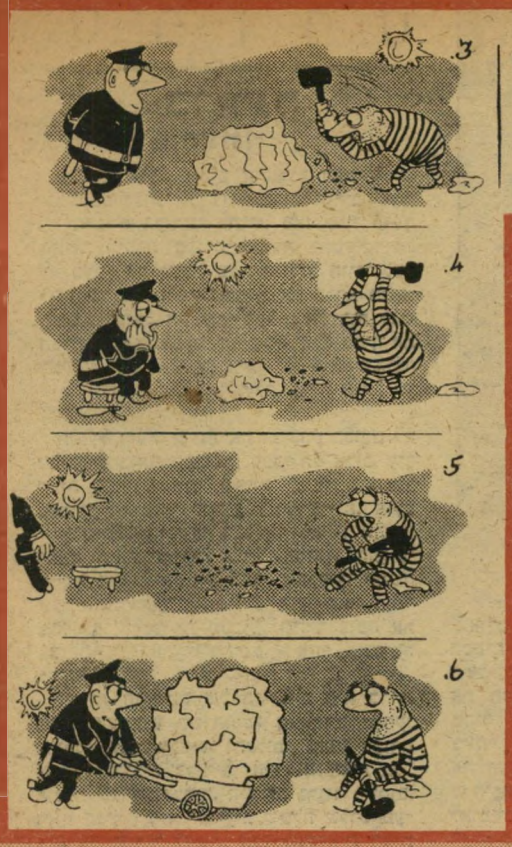
מאוזן : 1. נתונה לכיבוש ארבע המצות ; 5. מה שכל מדינאי אוהב להקריא ; 10. שר חוץ תוקפני ; 12. סוג של כוח ; 16. בהם משתדלים לא לפגוע, אפילו בשעת מלחמה ; 16. קצב, מהירות ; בלועזית ; 18. כזה היא אירלנד ; 19. הרוצח שנוצר על ידי צירלי צפלין ; 21. נשיא ברית המועצות ; 22. נישא לו מעניין יתה מפוליטיקה ; 23. אחת מבנות צרפצ'יל ; 24. ... ומי ? ; 25. ממשלה, בלועזית ; 27. ראש ממשלה אפריקאי ; 30. לא תמיד עומדים נאומי המדינאים על כוונת ; 31. עליו מופיעים בדרך כלל, מורדים ; 33. שרות אינטליגנס, בעבר ; 35. אזור מכרות ההלומים בדרום אפריקה ; 36. נמל נפט סובייטי ; 38. דיק טורו באזור הקרבי ; 39. רב בטורי קרתא ; 40. מלך חודש, בראשי תיבות ; 41. מלך יוון ; 43. סוד, בלשון מליצית ; 44. ראש ממשלת איטליה ; 46. הוא הקובע את המוריסקה ; 48. תכונה שאינה מצויה ברוב הציסכות המדיניות ; 49. מלכה תיכנית.

מאונך: 2. במועלה הצדעו הפשים
טים; 3. ארגון הגנה מערבי; 4. שוק, בעב
רית; 6. כוחה של בריטניה רב בזה;

		8	7	6	5		4	3	2	1
13				12		11			10	9
	18				17			16		15 14
						21			20	19
	24						23			22
		28		27				26		25
	32				31				30	29
37		36				35				34 33
			39							38
	43			42		41				40
		47			46		45		44	
				49						48

7. מזכיר או"ם; 8. מדינאי זקן; 9. צלו על
תבל כולה; 11. לו מוקדש רובו של יום
ראשון בארצות הנוצרות; 13. כפר ערבי
שחדר לחדשות ולאו"ם; 15. דרגת צבא
מצרית; 17. שמה הפרטי של אלמנת נשיא
ישראל הראשון; 18. יורש חבר הלאומים;
20. הכתרת ג'ורג' החמישי בהודו; 23. 365
ימים על פי רוב; 26. ימה שהגיעה אף
היא לאו"ם; 27. מהפכה שנכשלה; 28. פרס
זה קיבלו צ'רציל ומרשל; 29. כוח, מזווין
בשירות השלטון; 31. נמל איטלקי; 32. ב'
אף הציפור באשת המדינאי; 34. חורש,
ובשמים; 35. שמו הפרטי של המתחזר
באנץ'; 37. אשרה, בלועזית; 39. תפקידו
של ה"ה. ב' איי"; 42. רוסיה מרבה להשת'
מש בו; 44. שפלה בצפון איטליה; 45. ה'
אוחסנו הוא הגבוה ממין זה; 47. קיצור
אנגלי לנתן.

את פתרון החידון יש לשלוח במעטפה סגורה לא יאחר משבוע ימים למערכת ה' עולם הזה, ת.ד. 136 תל-אביב.

בין הפאטור

חגג רסון קריא

